

DHKC GERİLLA

SAYI: 4 / HAZİRAN 2016

Kurtuluşa Kadar Savaş!

DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Yayın Organıdır

**DAĞDA ŞEHİRDE UMUT GERİLLADA!
EMPERYALİZMİ VE FAŞİZMİ YENMEK İÇİN
DHKC GERİLLALARINA KATILIN!**

KURTULUŞUMUZ İÇİN HAYDİ KAVGAYA HAYDİ SAVAŞA!

- ★ Başyazı *KURTULUŞUMUZ DEVRİMDEDİR!* -3-
- ★ Kürdistan'da Kurtuluşa Kadar Savaş *KENDİ ÖZ YÖNETİM ORGANLARIMIZ OLAN HALK MECLİSLERİNİ ÖRGÜTLEYELİM!* -11-
- ★ Şehit Anlatımı *SANA SÖZ OLSUN Kİ GERİLLA SAVAŞIMIZI BÜYÜTECEĞİZ!* -12-
- ★ Şehit Anlatımı *DAĞLARIMIZIN KOÇERO'SU ÇAYAN!* -14-
- ★ Gerillanın Bir Günü *YÜRÜ GERİLLA!* -16-
- ★ Bilgi İnsanı Yenilmez Kılar *MİLİS NEDİR? KİMDİR MİLİS?* -19-
- ★ Dayı ve Gerilla -23-
- ★ Karademlik *ONUR ve ÇAYAN'I DERSİM HALKI ANLATIYOR* -24-
- ★ Gerillanın Kitaplığından *VİETNAM KAZANACAK* -27-
- ★ Şehitler Diyor ki *ÇAYAN GÜN* -29-
- ★ Şiir *BİZ Kİ, YARINIYZ HALKIN...* -30-
- ★ Gerillanın Yüreğinden *BİR CAN DAHA TOPRAĞA DÜŞTÜ* -31-
- ★ Gerillanın Patikası *HAYDİ SAVAŞA HAYDİ KURTULUŞA!* -32-
- ★ Düşmanı Tanı Yenilmez Ol *KORUCULUK HALKA İHANETTİR, ŞEREFSİZLİKTİR!* -34-
- ★ Bu Tarih Bizim! *PİR SULTAN ABDAL* -36-
- ★ Tarihimizden *KARADERE ŞEHİTLERİ...* -39-
- ★ Matara *KARİKATÜR* -49-
- ★ Gerillanın Afişi -50-
- ★ Gerillanın Sırt Çantası *İP BAĞLAMA ÇEŞİTLERİ* -51-
- ★ Sıradaki -57-
- ★ Düşmanı Vurmak için Öğren Öğret! *KALEŞNİKOF (AK-47)* -58-

HALKIN KURTULUŞU DEVRİMDEDİR!
DEVİRİM DHKP-C ÖNCÜLÜĞÜNDE
EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI SAVAŞTADIR!
DEVİRİMCİ SAVAŞ KIRDA ŞEHİRDE GERİLLA SAVAŞINI BÜYÜTMEKLE VE
HAYATIN HER ALANINDA HALK ÖRGÜTLENMELERİNİ YARATMAKLA
KAZANILIR!
HALK OLARAK BİRLEŞECEK ÖRGÜTLENECEK SAVAŞACAK VE KAZANACAĞIZ!
DHKC GERİLLALARINA KATILIN SAVAŞIN!

DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Açıklaması:

KURTULUŞUMUZ DEVRİMDEDİR!

DEVİRİM İÇİN HALK OLARAK ÖRGÜTLENMELİ
BİRLEŞMELİ, SİLAHLANMALI VE SAVAŞMALIYIZ!

HALK OLARAK BİRLEŞİP ÖRGÜTLENECEĞİMİZ YER HALK MECLİSLERİDİR! HALK OLARAK BİRLEŞİP SAVAŞACAĞIMIZ YER DHKC GERİLLALARIDIR!

Kurtuluşumuz devrimdedir.

Devrim için halk olarak örgütlenmeli, birleşmeli, silahlanmalı ve savaşmalıyız.

Halk olarak birleşip örgütleneceğimiz yer Halk Meclisleridir.

Halk olarak birleşip savaşacağımız yer DHKC Gerillalarıdır.

ABD emperyalizmi ve onun işbirlikçisi, baş uşağı olan AKP tüm Türkiye halkını pervasızca sömürmekte ve bu sömürüsünün devamı ve daha da büyümesi için en ağır zulmü uygulamaktadır.

Halk olarak yoksulluğumuz, sefaletimiz her geçen gün büyüyor. Alın terimiz, emeğimiz karşılıksız kalıyor. Bugüne dek mücadelemizle, kanımızı dökerek, ağır bedeller ödeyerek kazandığımız tüm haklar gasp ediliyor. Son çıkarılan çalışma yasasıyla kölece çalışma yasallaştırılmış durumdadır.

Yoksulluğumuzu büyütenler yozlaşmayı da yaygınlaştırıyorlar. Yoksul-

luğumuz arttıkça çeteleşme, mafyalaşma, uyuşturucu kullanımı, içki, kumar, fuhuş, bencillik, bireycilik ve daha bir dolu zehir sarıyor bizi. Adaletsizlik almış başını gidiyor.

Bu ülkede adalet yok, hak yok. Onurumuz da yok edilmek isteniyor.

Bizi soyanlar, sömürenler, bizi umutsuz ve nefessiz bırakmak istiyorlar. “Çaresizsiniz, kölece yaşamak ve boyun eğmek dışında bir çıkışınız yok.” diyorlar bize.

İşsizlik, evsizlik, yurtsuzluk, göçler, gurbetçilik, okul ve hastane kapılarının üzerimize kapanması bize “kader” olarak sunuluyor.

Oysa Biz Çaresiz Değiliz.

Biz Umutsuz Değiliz.

Biz halk olarak onurumuzla yaşayacak, köleleşmeyi, bencilleşmeyi, sefaleti, ulusal baskıyı, adaletsizliği, yozlaşmayı, boyun eğmeyi asla kabul etmeyeceğiz.

Sf. 3

Haziran

2016

Sayı: 4

Anadolu halkı olarak emperyalizmin işgaline, AKP'nin faşist terörüne boyun eğmeyeceğiz.

Ne yapacağız?

Tüm sorunlarımızın çözümü ve kurtuluşumuz olan devrim için emperyalizme ve faşizme karşı birleşecek, örgütlenecek, silahlanacak ve savaşaacağız.

Birleşip Örgütleneceğimiz Yer Halk Meclisleridir.

Silahlanıp Savaşaacağımız Yer DHKC Gerillalarıdır.

Halkımız!

Bize zulmedenler, bizi soyanlar bizi yönetemezler. Yaşadığımız tüm sorunların, acıların sorumlusu olan bu zor-balar, sömürü düzeninin sahipleri bize çare, bize derman olamazlar. Hiç bir düzen partisi, hiç bir düzen kurumundan bize fayda yoktur. Tersine onlar bu soygun saltanatı sürsün diye bizi aldatmakta, bizi kandırmakta, kollarımıza, ayaklarımıza, beyinlerimize yeni yeni zincirler takmaktadırlar.

Bizim dermanımız, bizim çaremiz, bizim gücümüz kendi ellerimizdedir. Halk olarak, yüz binler, milyonlar olarak ellerimizi birleştirirsek, aklımızı, emeğimizi, gücümüzü birleştirirsek işte o zaman aşılmaz dağlar aşılır, çözülemez denen tüm düğümler çözülür. Ve işte o zaman bu zulmü sırtımızdan atıp kurtuluşumuz olan devrimi gerçekleştirebiliriz.

Gücümüz birliğimizdir. Gücümüz tüm sömürülenler, tüm ezilenler, tüm halk olarak birleşmemizdedir.

Biz halk olarak sorunlarımıza çözümler bulan, kararlar alan, aldığı kararları hayata geçiren bir irade ortaya koyacağız. İşte tüm bunları yapacağımız yer Halk Meclisleridir. Ve kurduğumuz tüm bu Meclisleri birleştirecek, merkezileştireceğiz.

Birleşeceğimiz Yer, Kuracağımız Komitelerdir, Meclislerdir.

Nerede yaşıyorsak, nerede çalışıyorsak orada komitelerimizi ve meclislerimizi oluşturmaliyiz.

Köyümüzde, ilçemizde, mahallemizde, okulumuzda, çalıştığımız iş yerinde... Her yerde meclislerimizi kurmalıyız.

Bu meclislerde, bu komitelerde;

- Bir araya geleceğiz.

- Tüm sorunlarımızı tartışacak, çözüm yolu bulacağız.

- Yaşamımıza dair, sorunlarımızın çözümlerine dair kararlar alacağız.

- Aldığımız kararları hayata geçirecek, denetleyecek, takipçisi olacağız.

- Kısacası birileri bizi yönetmeyecek tersine biz kendi kendimizi yöneteceğiz.

Biz halk olarak sorunlarımıza çözümler bulan, kararlar alan, aldığı kararları hayata geçiren bir **irade** ortaya koyacağız. İşte tüm bunları yapacağımız yer Halk Meclisleridir.

Halk meclisleri, bu düzenin sürmesine razı olan, çözümü düzenden bekleyen ve dolayısıyla bu düzeni güçlendiren olmayacaktır. Tersine biz meclislerimizle yaşayacak ve göreceğiz ki, tüm sorunlarımızın kaynağı bu düzendir ve bu düzen yıkılmadan sorunlarımızın kalıcı çözümü ve kurtuluşumuz sağlanamayacaktır.

Ve kurduğumuz tüm bu meclisleri birleştirecek, merkezileştireceğiz.

Merkezileşen genel meclislerimizle ilçemizle, ilimizle sınırlı değil tüm ülkeye dair kararlar alacak ve bu kararlarımızı emekten, üretimden, birliğimizden gelen gücümüzü kullanarak ve yine tarihsel haklılık ve meşruluğumuzla devrimci şiddetten aldığımız gücü kullanarak hayata geçireceğiz.

Halk Meclisleri, bu düzenin sürmesine razı olan, çözümü düzenden bekleyen ve dolayısıyla bu düzeni güçlendiren olmayacaktır. Tersine biz meclislerimizle yaşayacak ve göreceğiz ki, tüm sorunlarımızın kaynağı bu düzendir ve bu düzen yıkılmadan sorunlarımızın kalıcı çözümü ve kurtuluşumuz sağlanamayacaktır.

Kuracağımız Meclislerimizle bizi soyan ve bize zulmedenlere "biz ken-

dimizi de ülkemizi de yöneteceğiz, defolun gidin, sizi bu topraklarda yaşatmayacağız." diyeceğiz. Ve iktidarı isteyeceğiz.

İktidarı bize vermeyecekler. Biz de zorla alacağız. Yani onların bu sömürü ve zulüm düzenini yıkacağız. Bu sömürü düzenini alaşağı edeceğiz. Devrimi gerçekleştirip halkın iktidarını kuracağız.

Halkımız!

Meclislerimizi kuralım.

Kendi yönetim organlarımızı yaratalım.

Sorunlarımız çok ve çözecek olan bizleriz.

Köyümüzde, mahallemizde, ilçe ve il merkezinde kısacası Dersim'in, Kürdistan'ın bütününde temel ve ortak sorunlarımız var.

Düşmanın Terörü Ve Zulmüne Karşı Mücadele Etmeliyiz.

-Toplu Mezarlar, Kayıplar ve Kontrgerilla Cinayetleri Açığa Çıkarılsın!

Bu taleple Halk Meclisi olarak kampanya yürütmeli ve sonuç almalıyız. Elimiz katillerin yakasında olmalı.

-Düşmanın Yasak Bölge İlanlarına Ve Tüm Baskılarına Direnmeliyiz!

Düşmanın terörüne, baskı ve yasaklarına, zorbalığına karşı kararlar alalım. Düşman Dersim'de ilçe ve il merkezleri ile belli başlı büyük köyler dışındaki neredeyse her yeri yasak bölge ilan ederek bizim yaylalara, mezralara, eski köylerimize girmemizi

engelliyor. Düşman bu yasak bölge ilan ettiği yüzlerce kilometrekarelik alanları bombalıyor ve o bölgede bulunan her insanı öldürme yetkisi taşıyor. Gerilla mücadelesine karşı ilan edilen bu yasakları tanımamalıyız.

Hayır, buna izin vermeyelim!

Kendi toprağımızı bize yasaklayan bu zorbalara boyun eğmeyelim. Meclislerimizde bu yasak bölgelere karşı mücadelemizi örgütleyelim.

- Boşaltılan, Yakılıp Yıkılan Köylerimize Geri Dönüşü Örgütlemeliyiz.

Yine düşman Dersim'de yüzlerce köyü yaktı, yıktı, boşalttı. Bizi zorla toprağımızdan koparıp attı. Evlerimizi, çocuklarımız içindeyken, eşyalarımız içindeyken ateşe verip kül ettiler. Yetmedi, kül olan evlerimizi yıktılar. Ve köylerimize geri dönüşümüzü engellediler.

Oralar bizim yurdumuz. Dedelerimiz, ninelerimiz, o mezarlarda hala. Geçmişimiz ve ekmeğimiz orada. Köylerimize geri dönmeliyiz. Bunun için bir araya gelmeli ve köylerimizi yeniden inşa edip, yeniden oralara yerleşmek için kararlar alıp hayata geçirmeliyiz.

- "Kalekolları İstemiyoruz!" Diyerek Bu Katliam Ve Terör Merkezlerine Karşı Mücadele Etmeliyiz!

Düşman her yeri kalekollarıyla donatmış durumda. Yetmedi, yeni kalekollar projelendiriyorlar. "**Kalekollarınızı istemiyoruz, kalekollar yıkılsın!**" diyerek bize zulmeden, gerillalarımızı katleden, insanımıza işkence eden, bu

halk düşmanlarının katliam ve işkence merkezleri olan kalekollarına karşı mücadele etmeliyiz.

- Hes'lerle, Barajlarla Dersim'i Sular Altında Bırakmak İstemelerine Karşı Mücadele Etmeliyiz!

Dersim'i Hes'lerle, barajlarla sular altında bırakmak istiyorlar. Böylece gerillanın hareket alanını daraltıp, gerillayı açık hedef haline getirmek istiyorlar. Yine bu baraj ve Hes'lerle yeni milyonlar yaratacaklar. Buna izin veremeyiz.

- Okul Ve Sağlık Kurumlarını İstemeli Ve Almalıyız.

İlçe merkezlerinde bile doğru düzgün okul ve sağlık kuruluşları yokken, köylerimizde hiç yoktur. Çocuklarımızı yatılı okullara yollamak zorunda kalıyoruz. Okul ve sağlık kurumlarını istemeli ve almalıyız.

- Ulaşım Sorunu İçin Mücadele Etmeliyiz.

Ulaşım sorunlu ve bize çok pahalıya mal oluyor. Bir köyden bir köye ya da ilçe ve il merkezine gidip gelmenin maliyeti çok yüksek ve yeterli araç da mevcut değil. Ulaşım sorununu çözmeliyiz.

- Emeğimizin, Alın Terimizin Karşılığını Alamıyoruz.

Aracılar, tefeciler, tüccarlar vurgun yapıyor, biz karın tokluğuna üretiyoruz.

Arıcılık yapıyoruz ama elde ettiğimiz balın karşılığını alamıyoruz.

Hayvancılık yapıyoruz ama canlı ya da kesilmiş hayvanımızı yok pahasına satmak zorunda kalıyoruz.

Çiftçiliği çok zor koşullarda ve maliyetinin neredeyse getirisinden yüksek olduğu şekilde yok yere yapıyoruz.

Peynirlerimizi, yağımızı, sütümü... Ürettiğimiz hayvansal gıdaları da karın tokluğuna satıyoruz.

Kısacası, emeğimiz ve alın terimiz üzerinden vurgun yapıp zenginleşiyorlar. Oysa biz, Meclislerimizde tüm bunları düzenleyebiliriz. Hem üretimi daha sağlıklı, daha ekonomik ve daha pratik şekilde gerçekleştirebilmenin yollarını, hem de ürettiklerimizi, emeğimizin ve alın terimizin karşılığını alacak şekilde halka doğrudan ulaştırmanın yollarını bulabiliriz. Aracılar, tefeciler, tüccarlar gibi sırtımızdan zenginleşenleri defedebiliriz. Bunun için Meclislerimizde **üretim ve tüketim kooperatiflerini** örgütlemeliyiz.

- Ormanlarımızın Talan Edilmesine İzin Veremeyiz!

Dersim bizimdir. Düşman bilinçli olarak ormanların kesilip yok edilmesini teşvik ediyor. Kaçak kesim yaparak zenginleşenleri affetmeyelim. Onlara cezalarını keselim. Ormanlarımızı korumalıyız. Ağaç kesiminin kuralları bellidir. Meclis olarak bunun takipçisi olmaliyiz.

- Yozlaşmaya Karşı Mücadelemizi Büyütmeliyiz!

Uyuşturucu köylerimize kadar girmiş durumdadır. Buna asla izin veremeyiz.

Savaşsak kazanırız.

Savaşsak halka adalet oluruz.

Savaşsak düşmanı yeneriz.

Savaşsak onuru, erdemi, namusu, değerlerimizi, hayallerimizi, umutlarımızı büyütürüz.

Savaşsak özlemlerimizi, acılarımızı, yürek yangınımızı dindiririz.

Savaşsak şehitlerimiz, katledilenlerimiz mezarlarında huzurlu olur.

Savaşsak emperyalizmi kovarız.

Savaşsak faşizmi yıkarız.

Savaşsak Bağımsız, Demokratik, Sosyalist

Türkiye'yi kurarız.

O halde biz DHKC Gerillaları olarak diyoruz ki,

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

Kumarla çocuklarımızın rızkının yok edilmesine, yuvamızın yıkılmasına izin veremeyiz.

İçkiyle elde avuçta olanın çarçur edilmesine, beynimizin uyuşturulmasına izin veremeyiz.

Bar, pavyon gibi batakanelere, kumar oynatan, içki içirilen kahvelere izin veremeyiz.

Fuhuşu yaymaya çalışıyorlar. Buna engel olacak ve bunu yapanları affetmeyeceğiz.

Düşmanın tüm bu yozlaştırma çalışmalarına izin vermeyecek, bunları yapanlara en ağır ceza ve yaptırımları uygulayacak ve affetmeyeceğiz. Meclisler olarak yozlaştırmaya karşı mücadele kararlı ve ısrarlı bir şekilde sürdülmelidir.

- Alternatif Eğitim, Spor, Müzik, Üretim Ve Beceri Merkezleri Oluşturmamız.

Çocuklarımız, kadınlarımız, gençlerimiz, ihtiyaçlarımız için alternatif kurumlar Halk Meclisleri bünyesinde oluşturulmalıdır. Kapitalizmin spordan müziğe, eğitimden üretime kadar bireyci, bencil, yozlaşmış ve çıkarı esas alan yaklaşımına karşı biz halk için alternatif, insanımızın kişiliğini, beynini geliştiren ve halka hizmet eden merkezleri kurmalıyız.

- Ulusal Kimliğimizi, Dilimizi, Kültürümüzü, Değerlerimizi Yaşatmalıyız!

Düşman bin bir araç ve yöntemle her şeyi kullanarak, kimliğimizi, kültürümüzü, değerlerimizi, inançlarımızı, dilimizi yok etmek, bize unutturmak, yozlaştırmak istiyor. Buna izin vermeliyiz. Bunun için kısa, orta, uzun vadeli programlar oluşturmalı ve kurumlar yaratmalıyız. Çocuklarımızı, gençlerimizi eğitmeliyiz.

- İhbarcılar, Muhbirler, İşbirlikçiler Açığa Çıkartılmalı, Affedilmemelidir!

Meclisler olarak düşkünlüğün, pisliğin dibi olan düşman işbirlikçilerini ve muhbirlerini açığa çıkartıp cezalandırmalı, yaptırımlar uygulamalıyız.

Dünyanın en büyük **şerefsizliği** olan işbirlikçilik ve ihbarcılığı mahkum etmeli, düşmanın bu konudaki faaliyetlerini boşa çıkartmalı, insanımızı bu konuda eğitmeliyiz.

- Okuma Yazma Seferberliği Başlatmalı Ve İnsanımıza Okuma Alışkanlığı Kazandırmalıyız!

Yaşlılarımıza, kadınlarımıza, gençlerimize, okuma yazma bilmeyen tüm insanlarımıza okuma yazma öğretmeliyiz. Bunun dışında Meclisler olarak insanımıza okuma alışkanlığı kazandırmalıyız. Bunun yol ve yöntemlerini bulabiliriz. Okuma günleri ve saatleri oluşturabilir, toplu okumalar örgütleyebiliriz.

- Kendi İç Sorunlarımızı Kendimiz Çözmeliyiz!

Düzenin mahkemeleri ya da diğer kurumları bizim hiç bir sorunumuzu çözemez. Tersine onlar ki düşmandırlar; sorunlarımızı, kendi içimizdeki ilişkileri daha da büyötmek ve kalıcılaştırmak isterler. Biz köyümüzde, mezarımızda, mahallemizde, ilimizde, yaşadığımız tüm sorunları konuşarak, tartışarak, kararlar alarak halkın katılımıyla çözmeliyiz. Meclisler bu konuda aldığı kararların takipçisi olmalıdır.

- Yaşadığımız Arazi Anlaşmazlıklarını Çözmeliyiz!

Köyümüzde, mezramızda, yaşanan arazi anlaşmazlıkları yıllara yayılan kavgalara sebebiyet vermekte bu nedenle bir köy ya da yılların komşuluk-

Halk Meclislerinde birleşmek, örgütlenmek ve güç olmak zorundayız. Aksi halde dağ gibi olan sorunlarımızın altında umutsuzca eziliriz. Oysa örgütlenir birlik olursak dağ gibi olan sorunlar kum gibi çözülüp dağılacaktır.

ları birbirine düşmektedirler. Meclislerde bu tür sorunlar sürüncemede bırakılmadan kalıcı şekilde çözümlenmelidir.

- Dedikodu, Yalan, İftira Yasaklanmalı Ve Yapanlar Cezalandırılmalıdır!

Özellikle bizi birbirimize düşüren, halk içinde olumsuzluk yayan, moral bozan, düşman faaliyetine güçlü zeminler yaratan, dedikodu, yalan, iftira kesinlikle yasaklanmalıdır. Halk olarak, dedikodu üreten, yalan yayan, iftira edenleri cezalandırmalı, insanımızı bu konuda eğitmeliyiz.

- En Yoksullarımıza, Darda Olanlarımıza, Sakatlarımıza Ve Hastalarımıza Sahip Çıkmalıyız! Halk Olarak Dayanışmayı Örgütlemeliyiz!

Köyümüzde, mahallemizde, ilimizde, ilçemizde en yoksulları belirle-

yip sahiplenmeli, dayanışmayı örgütlemeliyiz. Sakatlarımıza, hastalarımıza, elden ayaktan düşmüş insanlarımıza el uzatmalı, her türlü şefkat ve desteği göstermeliyiz.

- "Adalet İstiyoruz!" Komiteleri Kurmalıyız!

Gözaltına alınan, işkence gören, tutuklanan, tehdit edilen, baskı altına alınan, faşizmin terörüne ve zorbalığına maruz kalan tüm insanlarımızla dayanışmalı, onları sahiplenmeli, onları faşizmin elinden almalı ve onlara yapılanların hesabını soracak örgütlenmeler oluşturmaliyiz.

- "Halkın Da Adaleti Var!" Anlayışıyla Halk Düşmanlarına Karşı Devrimci Şiddeti Hayata Geçiren Milis Örgütlenmelerini Yaratmalıyız!

Meclislerimiz faşizmin zoru, şiddeti karşısında halkın adaletini, devrimci şiddeti örgütlemelidir. Bu yaniyla Meclisler kendi milislerini oluşturmali-
dır.

Tüm bunlar belli başlı sorunlarımızdan bazılarıdır. İrili ufaklı yüzlerce sorunumuzu Meclislerimizle, Meclislerimize bağlı komitelerimizde ele almalı, çözümler üretmeliyiz.

Meclislerimiz bağımsız, demokratik, sosyalist Türkiye mücadelesini büyütecek, kavgayı büyütecek programları hayata geçirecektir.

Halk Meclislerinde birleşmek, örgütlenmek ve güç olmak zorundayız. Aksi halde dağ gibi olan sorunlarımızın

altında umutsuzca eziliriz. Oysa örgütlenir, birlik olursak dağ gibi olan sorunlar kum gibi çözülüp dağılacaktır.

Halkımız!

Adalet İçin, Özgürlük İçin, Aşımız İçin, Geleceğimiz İçin, Çocuklarımız İçin, Halk Olarak Mutlu Olmamız İçin, Kurtuluşumuz İçin Örgütlenmeliyiz.

Kurtuluşumuz Devrimdedir.

Devrimci mücadeleyi büyütmeliyiz. Devrimci mücadeleyi meclislerde, komitelerde örgütlenerek büyüteceğiz. Devrimci mücadeleyi, savaşı hayatın her alanında yayarak büyüteceğiz.

Savaşmalıyız!

Kırda, Şehirde Gerilla Savaşını

Büyütmeliyiz!

Adalet için **DHKC gerillalarına katılın.**

Hesap için **DHKC gerillalarına katılın.**

Ulusal kurtuluşumuz için **DHKC gerillalarına katılın.**

Demokrasi için **DHKC gerillalarına katılın.**

Onurumuz için **DHKC gerillalarına katılın.**

Yarınımız için, mutluluğumuz için **DHKC gerillalarına katılın.**

Halkımız!

Bu kavga bizimdir.

Bu kavga yüzyıllardır çektiğimiz acıların, yaşadığımız zulmün, dökülen kanımızın hesabını sormak içindir.

Bu kavga çalınan emeğimizin, gasp edilen alın terimizin hesabı içindir.

Bu kavga çocuklarımızın gözlerinin içinin gülmesi içindir.

Bu kavga bize yaşamı zehir eden o soyguncu tayfasının, bize hayatı zindan eden o çakallar sürüsünün burundan fitil fitil getirmek içindir.

Bu kavga o pis, yağlı göbekli aşağılık burjuvaların, bizi insan yerine koymayan o kendini beğenmiş haydutların saltanatını yerle bir etmek içindir.

Haydi Kavga!

Haydi Savaş!

Kurtuluşumuz için savaşalım!

Namus için savaşalım!

Onur için savaşalım!

Şehitlerimiz için savaşalım!

Sosyalizm için savaşalım!

Savaşırsak Kazanırız.

Savaşırsak halka adalet oluruz.

Savaşırsak düşmanı yeneriz.

Savaşırsak onuru, erdemi, namusu, değerlerimizi, hayallerimizi, umutlarımızı büyütürüz.

Savaşırsak özlemlerimizi, acılarımızı, yürek yangınımızı dindiririz.

Savaşırsak şehitlerimiz, katledilenlerimiz mezarlarında huzurlu olur.

Savaşırsak emperyalizmi kovarız.

Savaşırsak faşizmi yıkarız.

Savaşırsak Bağımsız, Demokratik, Sosyalist Türkiye'yi kurarız.

O halde biz DHKC Gerillaları olarak diyoruz ki,

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

DHKC DERSİM

İBRAHİM ERDOĞAN KIR GERİLLA

BİRLİĞİ KOMUTANLIĞI

29 Mayıs 2016

KÜRDİSTAN'DA KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

Kendi Öz Yönetim Organlarımız Olan Halk Meclislerini Örgütleyelim!

Bu düzenin bize yaşattığı zulmü ve yine bu düzenin bizi nasıl yoksullaştırdığını kendi yaşamımızla biliyoruz.

Yine defalarca yaşayıp gördük ki, bu düzenin hiçbir kurumundan bize bir fayda yok. Bu düzenin anayasası, tüm yasaları, meclisi, hükümetleri, ordusu, polisi... Kısacası tüm kurumları halka düşmandır. Bu kurumların tamamı bizi sömüren zenginlerin, holdinglelerin ve ABD'nin hizmetindedirler.

Peki, bize derman ve kurtuluş nerededir?

Kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir. Halk olarak örgütlenmeli, birleşmeli ve savaşmalıyız. Örgütlenmeliyiz. Kendi kendimizi yönettiğimiz, kendi kararlarımızı alıp hayata geçirdiğimiz ve tüm bunları yaparken halk olarak kendi çıkarlarımızı temel aldığımız **Halk Meclislerinde** örgütlenmeliyiz.

Her kitle örgütlenmesi devrimci ve düzen dışı değildir. Örneğin Latin Amerika'da topraksız yoksul köylülerin kurduğu ve çok büyük toprak işgalleri

gerçekleştirip, yaygın direnişler geliştiren örgütlenmeler yaratılmıştır. Ama bu örgütlenmeler sivil toplumcu anlayışla hareket etmiş ve nihayetinde düzene hizmet eder hale gelmişlerdir.

Halkın düzene kinini, öfkesini ve tepkisini devrime akıtmamış, tersine halkı düzen içinde tutmuşlar ve düzene nefes aldırılmışlardır. Bugün HDP anlayışının Kürdistan'da kurduk dediği halk örgütlenmeleri de esasında düzen içi, sivil toplumcu örgütlenmelerdir.

Oysa ihtiyacımız olan bu düzenin baskısından ve sömürsünden bizi kurtaracak olan, halk olarak kendimizi yönetip, tüm dertlerimize ve sorunlarımıza çözümler üreten, halkın devrimci iradesini ortaya koyan örgütlenmelerdir.

*Halk Meclislerini kurmalı ve yaymalıyız. İşte o zaman **örgütlü halkın yenilmez bir güç olduğunu** ve tüm sorunlarını çözebilecek kudrete sahip olduğunu göreceğiz.*

Sf. 11
Haziran
2016
Sayı: 4

ONUR POLAT ÖLÜMSÜZDÜR!

**İNANDIN, İSTEDİN VE HEDEFİNE ULAŞTIN ONUR!
SANA SÖZ OLSUN Kİ
GERİLLA SAVAŞIMIZI BÜYÜTECEĞİZ!**

Onur yoldaşımızla bahara ilk eylemimizi yaparak girdik.

Yaptığımız eylem sadece bizim değil tarihimizin de bir ilkiydi. Yıllar sonra dağlara tekrar çıkmamız ve yılların sessizliğini bozarak dağlardan şehre inip Dersim Merkez'de eylem yapmamız... Hem de düşmanın, faşist AKP iktidarının en güvenli olarak gördüğü yerde... Yüksek güvenlik sistemleri, özel koruma ve timler, kameralarla korunan, 24 saat denetlenen yere, Valilik binasına girip baskın düzenledik.

Bizim için ne büyük bir gururdu bu. Feda ruhunu kuşanarak Dersim Merkez'de eylem yapmamız ne büyük bir gurur.

Ve ne büyük bir gurur ki, Onur gibi feda bilinciyle savaşan gerilla savaşçılarımız var. Dağlarda halkın

adaletini can bedeli kuşanan yoldaşlarımız var.

İşte biz böyle büyük bir gücüz.

Böylesine büyük bir ailede Onur gibi kahramanlar yetişiyor her geçen gün. Her

kahramanımız düşmanın korkusunu kat be kat büyütüyor.

Onur, şehitliğiyle, yaptığı eylemiyle ne büyük bir sayfa açtı tarihte. Halkın bilincinde ne büyük bir yer edindi.

Onun yaşamı da bu denli büyük ve bu denli sadeydi.

"Şehitlik sıradan yaratılan, kendiliğinden gelişen bir durum değildir" sözü bir kez daha kendini doğruluyor onun yaşamında.

Onu son anına kadar en yakından tanıyan yoldaşlarıyız.

Onun nasıl kendisine emek harcadığını, eksik ve zaaflarını aşmada nasıl azim ve kararlılık gösterdiğini, kısa sürede kendini nasıl değiştirdiğini ve örgütün doğrularını tüm yaşamına nasıl uyguladığını hepimiz yakından biliyoruz.

Onu anlatmak değişimi anlatmaktır bu nedenle. İnandı, istedi ve aşması gereken tüm yanlarını aşarak kendini hazırladı.

Hesap sormayı, düşmana vurmayı o kadar çok istedi ki... Bunu dile getirmediği tek bir gün dahi yoktur. Kendi tarzıyla "o zaman ben gidem vuram" deyişi hala kulaklarımızdadır.

**Hesap sormayı, düşmana vurmayı o kadar çok istedi ki...
Bunu dile getirmediği tek bir gün dahi yoktur. Kendi tarzıyla "o zaman ben vuram" deyişi hala kulaklarımızdadır.**

Onun yaptığı tüm işlerdeki morali ve coşkusunu ve dolu dolu gülüşü hiç gözlerimizden gitmeyecek elbette. Ne olursa olsun, moralini yitirmemeyi bilen yoldaşıydı.

Gerillaya bağlılığı ve sahiplenışıyle silahına olan büyük ilgisiyle her zaman örnek oldu bize. Ki, artık silahı bizimledir. Tıpkı, Onun gibi düşmana

İşte biz böyle büyük bir gücüz. Böylesine büyük bir ailede Onur gibi kahramanlar yetişiyor her geçen gün.

Her kahramanımız düşmanın korkusunu kat be kat büyütüyor.

vuracağı güne hazır bekliyor omuzlarımızda...

Sen ki Onur yoldaşım, şehitlerimizin hesabını sormak için yanıp tutuştun. Sen ki, hesap sormak için hiçbir engel tanımadan girdin zulmün kalelerine.

Gözün arkada kalmasın yoldaşım. Savaşımızı dağlarda, daha da kitleselleşerek büyüteceğiz. Gerilla savaşını ülkemizin tüm dağlarına yayacağız.

Şimdi, aştığımız her patikada, gittiğimiz her yerde sen de olacaksın yanımızda. Ayrılışın sadece fizikidir bizim için diğer şehitlerimizde olduğu gibi.

Sana söz olsun ki, ilkler yaratmaya, yeni gelenekler yaratmaya devam edeceğiz.

Sana söz olsun ki, gerilla savaşını büyüteceğiz. Sana söz olsun ki, zaferi kazanacağız.

Sf. 13
Haziran
2016
Sayı: 4

ÇAYAN GÜN ÖLÜMSÜZDÜR!

DAĞLARIMIZIN KOÇERO'SU ÇAYAN!

Nisan aylarının o bahar kokan tazeliğinde Dersim bir yiğit evladını daha bağrına bastı.

Halk Kurtuluş Savaşımız da bir yiğit savaşı daha şehitler kervanına katıldı.

kuşatması altında teslim olmama geleceğinin sürdürücüsü olarak Çayan Gün yoldaşımız şehit düştü.

Çayan yoldaşımız çalışkan, emekçi, gözü kara bir yoldaşımızdı.

Uzun yıllar gerilla özlemiyle yanıp tutuştu.

Gerilla onun için başkaydı, hele de Dersim dağlarında olmak, bu toprakları arşınlamak en büyük özlemiydi. Bunun için tüm emeğini, özverisini ve çabasını büyüterek hayalini kurduğu dağlara, Dersim'e koştu. Artık o bir Cephe gerillasıydı ve tüm zorluklara göğüs gerecek inanca, umuda sahipti.

Çayan uzun yıllar köyde yaşadığı için doğaya rahat uyum sağlıyordu. Bazen ona çok rahat yürüdüğü, koşarcasına kayalıkları aştığı için "dağ keçisi" diyorduk. Zazacayı iyi bilir, Kürtçe'yi anlardı. Onda ayrı bir özellik ise esprili ve samimi olmasıydı.

Dersim dağları kanımızla sulanmaya devam ediyor. Emperyalizm ve oligarşinin devletini, düzenini yıkmak için çıktık bu dağlara.... Bu uğurda çok şehitler verdik, çok vurulduk, çok vurduk. Devrime kadar bu böyle sürecek. Emperyalistleri ve işbirlikçilerini bu topraklardan söküp atana kadar.

30 Mart günü, Dersim Merkez'de oligarşinin sadık bekçileri olan Valiliğe yönelik eylemde Onur Polat yoldaşımız fedayla şehit düştü.

Düşman 30 Mart eyleminin ardından korkusunun ne kadar büyük olduğunu gösteriyordu. Aradan bir hafta geçti ve bu kez yoldaşlarımız düşmanla karşı karşıya geldi. Düşmanın

Bir gün yemek hazırlığı sonrası sofraya oturduk. O ara bir arkadaş Çayan'dan Alevi geleneklerine göre yemek duası okumasını istemişti. O da kırmadı ve şehit ailelerimizin de olduğu masada duayı okudu. Sözleri aynı bir Alevi Dedesi'nin konuştığı sözler gibiydi. Ve beni çok şaşırtmıştı. Ve bir baktım şehit ailelerimiz ve arkadaşlar masanın kenarını eliyle tutuyor. İçtenliği, ezberi ve taklit yanı güçlüydü Çayan'ın. Onun "braye delal, sekena bao, biko, dereza ve bra" diye hitapları, sözleri söylerken ki içtenliği hala yanı başımızda. En çok da baharın bir an evvel gelmesini, ağaçların yaprak vermesini bekliyordu. Kışı sevmiyordu. Halay çekmeyi, yöresel oyunları çok severdi. Ovacık ilçesinde kurulan geleneksel folklor grubunun vazgeçilmez oyuncusuydu. Dersim halkı Çayan'ı bu şekilde de bilir.

Çayan yoldaşımız çalışkan, emekçi, gözü kara bir yoldaşımızdı. Uzun yıllar gerilla özlemiyle yanıp tutuştu. Gerilla onun için başkaydı, hele de Dersim dağlarında olmak, bu toprakları arşınlamak en büyük özlemiydi. Bunun için tüm emeğini, özverisini ve çabasını büyüterek hayalini kurduğu dağlara, Dersim'e koştı.

Artık o bir Cephe gerillasıydı ve tüm zorluklara göğüs gerecek inanca, umuda sahipti.

Bra Çayan, halayımızı çekmeye ve o halaya yeni yeni savaşımlar eklemeye devam edeceğimizi çok iyi biliyorsun. Bu bizim geleceğimiz, sizlere sözümüz-

dür biliyorsun. Onur ve sen artık umudun dağlardaki harcasınız. Bu harçtan kocaman ve yenilmez bir kale kurup bu kalede ordular yetiştireceğiz. Ve oligarşinin, emperyalizmin bu topraklardan sökülüp atılacağı günü

getireceğiz. Üç tarafı denizlerle kaplı olan vatanımızda o katil sürülerini, işbirlikçilerini denizlere dökeceğiz.

Döktüklerimiz öyle tekneyle gitmeyecek, her bir halk düşmanının cesetlerini Karadeniz'e, Akdeniz'e, Marmara'ya ve Kürdistan'ın göllerine teker teker beyinlerini dağıtarak gömeceğiz.

Sana söz, sana yemin olsun Çayan can. Hesabını misliyle soracağımız günler yakındır.

Sf. 15
Haziran
2016
Sayı: 4

GERİLLANIN BİR GÜNÜ

YÜRÜ GERİLLA! BİZ UMUDUYUZ BU HALKIN!

Uzun bir yürüyüşteyiz yine.

Bahar tüm görkemiyle sarmış her yanı. Doğanın cömertliği görülmeye değer. Yeşil bir deryadır üzerinde yürünen. Bir de hiç durmadan yağan yağmur. Yağmur bir bastırıyor, bir dinliyor. Güneş açmış haldeyken bile yağmur yağıyor. Gökyüzü bir mavi oluyor, bir kat kat bulutlar sarıyor her yanını.

Gökyüzü yerle buluşmak, gökyüzü yerle bütünleşmek istiyor sanki. Gökyüzünün yeri kucaklaşmasıdır yaşanan. Gökyüzü hızla bırakıyor koca koca doluları. Sonra birden güneş akıyor toprağa. Çok sürmüyor, bir anda iri ama sıcak damlalarla başlayan sağanak sarıyor her yanı. Bu durum gün boyu sürüyor.

Biz ise sırlısıklam halde yürümeye devam ediyoruz.

Biz umut ekmek için toprağa, biz umut yaymak için dört bir yana hiç durmadan yürüyoruz.

Umut yoksa yaşam da yok. Umut olmadan yaşayabilir mi bir insan? Ya da o insanın yaşamı "yaşam" olabilir mi? Olamaz! Yaşamak nefes alıp vermek değil ki tek başına. Yaşamak gökyüzünün yeryüzünü kucaklaması gibi sınıksız tutunmaktır hayata. Yaşamak

hayatının bir anlamının olmasıdır. Yaşamak insana, halka inanmaktır. Umut etmektir yaşamak. Yaşamak, acıyı da sevinci de; özlemi de mutluluğu da, tepeden tırnağa hissedebilmektir. Ve illa da sevmektir. İnsanı sevmektir, halkı sevmektir yaşamak. Ve yaşam, inanmaktır insana ve halka.

Ve biz, hayatın atardamarına kan taşıyoruz. Can suyu veriyoruz hayata. Nefes oluyoruz nefes.

Her adım bu kanı, bu can suyunu, bu nefesi taşıyor insanlığa.

Biliyorsun bunu.

Biliyorsun bu gerçeği.

Çünkü sen bir gerillasın. Bu bilinçle çıktın bu dağlara.

Yürüyorsun.

Gün bitiyor, güneş yerini zifiri karanlığa bırakıyor. Sen ilerliyorsun karanlığı yararak. Daha sessiz, daha dikkatli, daha usul yürüyorsun. Hayatı taşımaya devam ediyorsun.

Dersim'i adımıyorsun gece demeden, gündüz demeden. Şehirler bilmem kaçınıcı uykusundayken sen yürürsün. Yürürsün ve tüm şehirlerin, milyonların **en güzel rüyayı** görmesini dileyerek. Ve sen, yine bilirsin ki, **o en**

güzel rüya olan,
bir insanın, bir
halkın mutluluğun
doruğunda yaşa-
yacağı **sosyalizm**
bir gün bu toprak-
larda ve tüm dün-
yada kurulacaktır.

Sen yürürsün.

Gökyüzünden
şafağın kızılığı
akar. Tam bir gör-
kemdir yaşanan.
Gökyüzünün do-
ğusundan akıyor
kızılık. Sarının, kır-
mızının tüm ton-
ları sarıyor göğü.
Lacivertten ma-
viye akan göğün
içinden kıpkızıl bir
güneştir doğan.

**Doğan gü-
neşte ne görür in-
san?** Ne görmek
isterse onu görür.
Sen ne görürsün

gerilla bu kızılıktaki? Farkında olmadan
"gün kızıl" dersin. Devrime ait tüm gü-
zellikleri yüklersin doğan güneşe. Ve
bir de, bir de sevdiklerine, hasretlik
çektiklerine selam iliştirirsin bu kızılı-
ğın bir yanına. Götürsün özlem duy-
duklarına, akıtsın yüreklerine tonlarca
ağırlıktaki sevgi ve hasret yüklü sela-
mını.

Haydi, gerilla, durmak yok...

Gün söktü. Sen yürürsün yine.

*Dersim'dir görmesen de bilirsin
adımladığın her yerde halkın
dökülen kanının olduğunu.*

*Dersim'dir Anadolu isyancılarının
ölüp ölüp dirildiği yer.*

*Dersim'dir Baba İshak'ın,
Bedreddin'in, Pir Sultan'ın,
Kerbala'daki Hüseyin'in,
Amerikan yerlilerinin, Afrika'daki
Karaderili'lerin, Asya'daki,
Avrupa'daki ve adını dahi
bilmediğin tüm diyarlardaki
direnenlerin, savaşanların,
şehitlerin yeniden ve yeniden
doğup ayağa kalktığı yer.*

Dersim, aslında Anadolu'dur.

Dersim! Ana-
dolu'nun kadim
şehirlerindendir
Dersim. Ana-
dolu'nun tüm
acılarının, tüm çi-
lelerinin, tüm
yangınlarının en
yoğun yaşandığı
yerlerden biridir
Dersim.

Dersim'dir
zulmün vahşetini
yaşayan.

Dersim'dir
zulmü yere ça-
lan.

Dersim'dir
her tarafından
kan akarken bile
yere yıkılmadan
zulmün üstüne
üstüne yürüyen.

Dersim'dir
bebeklerinden,
bir asırı geride
birakan ihtiyarla-

rına kadar uçurumlarından atılan.

Dersim'dedir kayalıklarından atılan
her bir canın çığlığının hala duyulduğu
vadiler.

Dersim'dir yakılan köylerin yanık
kokusunun ve yakılan insanların fer-
yadının hala sürdüğü yer.

Dersim'dir görmesen de bilirsin
adımladığın her yerde halkın dökülen
kanının olduğunu.

Dersim'dir Anadolu isyancılarının
ölüp ölüp dirildiği yer.

Dersim'dir Baba İshak'ın, Bedredin'in, Pir Sultan'ın, Kerbala'daki Hüseyin'in, Amerikan yerlilerinin, Afrika'daki Karaderili'lerin, Asya'daki, Avrupa'daki ve adını dahi bilmediğin tüm diyarlardaki direnenlerin, savaşanların, şehitlerin yeniden ve yeniden doğup ayağa kalktığı yerlerden biri.

Dersim, aslında Anadolu'dur.

Dersim, İstanbul'dur, İzmir'dir, Adana'dır.

Dersim, Kars'tır, Van'dır, Hakkarı'dır.

Dersim, Kırşehir'dir, Trabzon'dur, Antalya'dır.

Dersim, Amasya'dır, Burdur'dur, Denizli'dir, Kırklareli'dir.

Dersim, bu yanıyla kendisi olmaktan çıkmıştır.

Ve Dersim, küllerinden yeniden ve yeniden doğup büyütülen umut ateşidir.

Yürürsün.

Yürü gerilla.

Unutmadan tüm bunları adımla Dersim'i.

Bilirim unutmazsın. Unutmazsın yoldaşım, unutmazsın.

Unutmadığımız için çıktık dağlara.

Unutmadığımız için Onur olduk Mart'ın 30'unda.

Unutmadığımız için Çayan olduk Nisan'ın 6'sında.

Yürü Cephe gerillası, yürü!

Her adımında milyonların adımı eşlik eder sana.

Her adımında Çiğdem, Berna, Dilek, Günay eşlik eder sana.

Bak saat ilerliyor. Devrime akan kum saatidir o. Daha hızlı yürü gerila.

Yürü gerilla.

Dersim "Dört dağ içinde" değildir sadece. **Bak gökyüzüne. Gördüğün kimin suretidir gerilla. Al onu, bas yüreğine.**

Yürürsün.

"Dersim'i hak saklasın, bir gülüm var içinde!" diyene ve dedirtene selam ederken sen, Dersim'i ve Dersim'lileri de selamlarsın.

Ve dersin ki, yürekten haykırarak;

Ey güzel Dersim, ey güzel halkım, ey güzel Anadolu'm!

Ey güzel dünya halkları!

Umut bizim.

Umut sizsiniz.

Umut direnişimizde ve savaşımızdadır.

Haydi savaşa!

Haydi, yürüyelim yarına!

Haydi gerilla!

Dün senindi, bugün senin ve unutma yarın da senin.

Ve bir kez daha bak gökyüzüne!

Sar onu, bas yüreğine...

Sen umutsun gerilla.

Biz, DHKC Gerillalarıyız.

Biz umuduyuz bu halkın!

BİLGİ İNSANI YENİLMEZ KILAR!

Milis Nedir? Kimdir Milis?

Milis en genel tanımıyla; "Savaş sırasında orduya güç olarak toplanan halk gücü" diye bilinir.

Tanımda da belirtildiği gibi, emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşımızda, savaşıma destek olacak, savaşı büyütmemize ve halkı savaştırmamıza hizmet edecek olan milislerdir.

Milis halktır.

Milis halkın silahlı gücüdür.

Milis halkın içinde örgütlenen, halk için savaşan, savaştıran ve düşmandan hesap sorandır.

Devrim için gerilla mücadelesi nasıl öneme sahipse milis faaliyeti de bu denli önemlidir.

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için dağlarda ve şehirlerde savaş sürerken gerillanın bu savaşını destekleyecek, her türlü yardımı yapacak ve halkın katılımıyla gerilla savaşını büyütecek olan milislere ihtiyaç vardır.

Peki, Kimler Milis Olabilir?

Bu düzene karşı olan, halkını ve vatanını seven, emperyalizme ve oligarşiye karşı halkın kurtuluşunu isteyen herkes milis olabilir.

Halk düşmanlarına kin duyan, faşizme karşı mücadele etmek isteyen herkes milis olabilir.

İnsanlık onuruna ve ulusal onuruna sahip çıkan, namussuzluğa, alçaklığa, zalimliğe karşı olan herkes milis olabilir.

Bir avuç asalağın yoksul halkı sömürmesine, alın terini çalmasını kabul etmeyen herkes milis olabilir.

Önemli olan istemektir.

Önemli olan halkını sevmek, düşmana kin duymaktır.

Önemli olan zalime boyun eğmemektir.

Önemli olan savaşın bir ucunda yer almak, savaşı büyütmek için kendini sunmaktır.

İSTEYEN VE İNANAN HERKES MİLİS OLABİLİR.

Genci yaşlısı, kadını erkeğiyle tüm halkımız emperyalizme ve oligarşiye karşı savaşımızda yer alabilir. Milis faaliyeti sürdürebilir.

Bunların yanında;

Evlili olabiliriz, işimiz-gücümüz olabilir.

Yaşımız ilerlemiş olabilir.

Yaşımız çok genç olup ailemizin yanında kalıyor olabiliriz.

Okuyor, sınava hazırlanıyor olabiliriz.

Bunların hiçbirisi milis olmamızın önünde engel değildir.

*Milis, hesap sorandır. Faşizmin
katliamlarına, zulmüne,
köylerimizi, mahallelerimizi
yakıp yıkmasına karşı halkın
direnişini örgütleyen, halkın
adaletini uygulayandır.*

Düzen içinde yaşıyor olmamız ya da demokratik mücadelede bulunuyor olmamız milis olmamızın önünde engel değildir.

Kaldı ki, düzende sıradan bir insan gibi yaşamını sürdüren biri bir yandan milis faaliyetlerini örgütleyebilir. Ya da 24 saat devrimcilik yapan biri, düşmana kendini belli etmeden milis faaliyetini sürdürebilir. Her ikisinde de önemli olan tüm faaliyetlerde gizlilik kurullarına dikkat etmektir.

Yani, milis bir yandan mahallede bildiri dağıtırken bir yandan da AKP'nin bürolarını yakıp yıkar.

Yani milis, bir yandan köyde halk meclisini örgütlerken diğer yandan köyün işbirlikçisi, muhbiri cezalandırır.

Bir yandan okula giden- çalışan, bir yandan da gerillaya silah bulan, istihbarat getirendir.

Milis bu yanlarıyla yaratıcı ve uyanıktır. Her zaman düşmanı aldatan yaptığı işlerde gizliliğe önem verendir.

Nedir Milislerin Görevleri?

Milis düzenin yozlaştırma saldırılarına karşı mücadele eden, yozlaşmaya karşı alternatif örgütlenmeler yaratan

ve halkı yozlaştıranlardan hesap sorandır. Yozlaşmaya karşı halkın örgütlü mücadelesini ve savaşını geliştirir.

Mahallelerimizi, köylerimizi, ilçelerimizi uyuşturucu, fuhuş ve kumar bataklığından kurtaracak ve bu pislikleri yaymaya çalışanları cezalandıracak olan milis güçleridir.

Milis faşizmin saldırılarına karşı halkı koruyacak, halkın rahat ve huzurlu yaşamasını sağlayacak olandır.

Faşizmin katliamlarına, işkencecilerine, yani uyguladığı tüm zulme misliyle cevap verendir.

Milis her şeyini satarak düşmanla işbirliği yapan, şerefsizlere, hainlere ve muhbirlere karşı mücadele eden, halkını ve vatanını satarak halk düşmanlarının yanında olanlara karşı gereken cezayı uygulayandır.

Milis halkı silahlı mücadele saflarında toplayan, düzene karşı halkın silahlı savaşını örgütleyendir.

Milis, hesap sorandır. Faşizmin katliamlarına, zulmüne, köylerimizi, mahallelerimizi yakıp yıkmasına karşı halkın direnişini örgütleyen, halkın adaletini uygulayandır.

Milisler halk ordusu için, geleceğin savaşçısı, kadro ve komutan adaylarıdır.

Milis elbette ki sadece silah kuşanan kişi değildir.

Silah kuşanmanın yanında haberleşme, istihbarat, ulaşım ve lojistik gibi birçok istihbaratı da yerine getirir.

Milisler Nasıl Örgütlenir?

Milis örgütlenmesini çok sade ele almak gerekir. Abartmamak karmaşık hale getirmemek önemlidir. Tek kişi de milislik yapabilir. İki kişi, üç kişilik milis ekibimiz olabilir. Örneğin, esnafıdır ya da bir işçiyizdir. İşimize gider geliriz, dükkanımızı açar kaparız ama diğer yandan da mahallemizde faşist odakları dağıtmak, bir AKP binasını yakmak, bir uyuşturucu satıcısını dövüp cezalandırmak, tüm mahallenin duvarlarını yazılamalarla doldurmak, bomba süsü verilmiş bir pankart asmak, Cephe bildirilerini her yere dağıtmak vb. gibi bir çok şeyi yapabiliriz. Burada önemli olan yaptığımız devrimci faaliyeti, uyguladığımız devrimci adaleti düşmanın bilmemesidir. Bunu dikkat edeceğiz. Ve yine tanıdığımız, güvendiğimiz insanları da bu faaliyete katmak için çalışacağız.

Milisler İçin Her Şey Silahtır!

Bir milis için her şey silahtır. Bir taş, bir sopa, bir bıçak, bir ip, bir şişe benzin (molotof), bir pompalı silah, bir tabanca, bir tüp... Tüm bunlar, milisin düşmana karşı etkili şekilde kullanabileceği, aynı zamanda çok rahat ulaşabileceği silahlardır. Yeter ki, yaratıcılığımızı geliştirelim, gerçekleştireceğimiz eyleme veya cezalandırmaya iyice yoğunlaşalım.

Halkı Savaştıracak, Savaşı Halklaştıracaktır!

Ülkemizde düşmanın saldırıları her geçen gün artıyor.

Emperyalizm ve oligarşi aracılığıyla halk sadece sömürülmekle kalmıyor,

Bir milis için her şey silahtır. Bir taş, bir sopa, bir bıçak, bir ip, bir şişe benzin (molotof), bir pompalı silah, bir tabanca, bir tüp... Tüm bunlar, milisin düşmana karşı etkili şekilde kullanabileceği, aynı zamanda çok rahat ulaşabileceği silahlardır. Yeter ki, yaratıcılığımızı geliştirelim, gerçekleştireceğimiz eyleme veya cezalandırmaya iyice yoğunlaşalım.

katlediliyor, işkence görüyor, yerinden yurdundan ediliyor.

Kürdistan başta olmak üzere yoksul halkımızın yaşadığı yerler düşmanın saldırıları altında... Her geçen gün saldırılarını arttıran düşman artık ilçelerimizi, illerimizi bombalıyor, evlerimizi, mahallelerimizi, köylerimizi ve ormanlarımızı yakıyor. "Ya teslim olup boyun eğeceksiniz, ya da katlederim" diyor düşman.

Mahallerimizde, köylerimizde, ilçelerimizde sokağa çıkma yasakları uygulanıyor. Yeni yeni güvenlik bölgeleri, yeni yeni yasaklı bölgeler ilan ediliyor. Halkımız kendi topraklarında özgür dolaşmasın, kendi topraklarında rahat hareket edemesin isteniyor. Halkın gerillaya olan bağlılığı ve gerillaya olan yardımları yok edilmek, bitirilmek isteniyor.

Köylerimiz, mahallelerimiz, yaşadığımız her yer mafyalarla, çetelerle, işbirlikçi, ajan, muhbirlerle dolduruluyor.

Uyuşturucu, fuhuş ve kumarla mahallelerimiz yozlaştırılıyor. İnsanlarımız düzenin bataklığına sokularak kendinden, değerlerinden uzaklaştırılıyor.

Karakolları, kalekolları, özel timleri, polisi, iti, MiT'i ile gözetleniyor, baskı altında tutuluyoruz. Her anımız denetleniyor.

İşte milisler tüm bunlara karşı mücadeleye eden, halkı bu güçlere karşı örgütleyen ve savaştırandır.

İşte milisler tüm bu güçlere karşı halkın adaletini sağlayandır.

Düşman saldırıyor, yakıp yıkıyorsa, katlediyorsa elbette halkın da bunlara karşı cevabı olacaktır. Bu cevap milislerin yani halkın adaletidir.

Milisler, halkın güveni, umudu ve geleceğidir.

Her Alanda Milislerimizi Oluşturmalıyız!

Köylü milislerimiz olmalıdır.
Mahalle milislerimiz olmalıdır.
İşçi milislerimiz olmalıdır.
Memur milislerimiz olmalıdır.
Kadın milislerimiz olmalıdır.
Liseli milislerimiz olmalıdır.
Üniversiteli milislerimiz olmalıdır.
Esnaf milislerimiz olmalıdır.

Kısacası her meslekten, her sınıfsal kökenden tüm halk güçlerinin milisleri olmalıdır.

**Haydi, Gençler, Haydi Çocuklar,
Haydi Kadınlar!
Haydi, Tüm Halkımız!**

Milis güçlerini oluşturalım. Milis güçlerimizle düşmana gücümüzü gösterelim. Boyun eğmeyeceğimizi, düşmanın saldırılarına misliyle karşılık vereceğimizi gösterelim.

Halkımızın adaleti olalım.

Milis güçlerimizle dağlarda ve şehirlerde feda ruhuyla savaşan gerillalarımıza destek olalım.

Milis güçlerimizle halkımızın rahat ve huzurlu yaşamasını sağlayalım.

Milis güçlerimizle halk düşmanlarına yaşam hakkı tanımayalım.

Mahallemizde ve köylerimizde işbirlikçileri, ajan ve muhbirlerin barınmasına izin vermeyelim. Gereken cezayı uygulayalım.

Milis güçlerimizle halkımızın yozlaştırılmasına izin vermeyelim.

Milis güçlerimizle savaş içinde savaşı geliştirerek halkın kurtuluşunu sağlayalım.

Unutmayalım ki, kazanan biz olacaktır.

Bu savaşta yer alan gerillalarımızla, milislerimizle, tüm kadro ve savaşçılarımızla kazanacağız.

Savaşta herkesin yapacağı bir şey vardır.

Milis faaliyetimiz, halkımızın savaşa katıldığı en öncelikli yerlerdir.

Milisleri örgütlemek, halkın savaşını ve kurtuluşu büyötmektir.

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için; Ekmek, adalet ve özgürlük için

Milislerimizi örgütleyelim, halk savaşımızda yeni atılımlar, yeni gelenekler yaratalım.

DAYI VE GERİLLA

Dayı diyor ki; " (...) Zaten gerilla savaşı bakış açısıyla düşünüldüğünde hareket alanını genişletmemiş, geri çekilme ve saldırı alanlarını tanımamış, saptayamamış bir gerilla birliği en ağır silahlara sahip olsa dahi düşünmana ağır darbeler vurarak gerillayı geliştirici bir hat izleyemez. Geçici bir kaç vuruş yapsa bile imha olmaya mahkumdur. Kitlelerle bağ kurmayan, kitlelere bağ kurmak için yaratıcı düşünmeyen bir gerilla kitlelerden koparak aç kalmaya, eylem yapmak için istihbarat bulamamaya, dost ve düşman ayrımı yapamamaya, düşmanın hareketinin izleyememeye mahkumdur. Bütün bunları yapmayan, kendi yaşamı içinde şart olan bu faaliyetlerden yoksun olan gerillanın hayatta kalması tesadüflere bağlıdır. İmha veya tutsaklık kaçınılmaz sonudur. (...)"

Dayı diyor ki; " (...) Gerilla esas olarak yaratıcılığı özverisi, bulunduğu araziye düşmandan iyi tanınması ve halka dayanmasıyla, düşmanın sahip

olduğu güç avantajını dezavantaja çevirebilme taktiklerini uygulayabildiğinde gerçek bir gerilla olabilir. (...)"

Dayı diyor ki; " (...) Gerilla sadece eylem yapmak için silah taşıyan bir güç değil halkın tüm sorunları ile uğraşan iyi bir eğitici, propagandist ve örgütleyicidir. (...)"

Dayı diyor ki; " (...) Gerilla düşman güçlerinin önlemleri ve çeşitli taktikleri konusunda "silah gücümüz ve savaşı sayımız yeterli değil" diyerek tek bir eylem biçimine ve düşman hedefine takılıp ufkunu daraltamaz. Gerilla elindeki güç ve olanakla yaratıcı taktikleriyle gerektiğinde hilelerle düşman hedefine ulaşmak, halkı eğitmek ve örgütlemenin yollarını bulmak zorundadır. (...)"

Dayı diyor ki; " (...) Gerilla süper silahlarla donatılmış, olağanüstü bir varlık olmayıp bir yerde silahlanmış halktır."

Sf. 23
Haziran
2016
Sayı: 4

KARADEMLİK

ONUR ve ÇAYAN'I DERSİM HALKI ANLATIYOR:

“Artık Halkımız Adaletsiz Kalmayacak. Dağlarda Savaşı Büyütecek, Halkın Adaletini Sağlayacak DHKC Gerillaları Var. Buna Güveniyor, Buna İnanıyoruz.”

Sf. 24

Haziran
2016
Sayı: 4

Karademlik'in bu sayısında röportajlarımızı halkla yaptık. Onur ve Çayan yoldaşlarımızı Dersim halkı yakından tanırlardı. Her iki kahramanımız Dersim'de çalışmış, emek vermiş, alın teri dökmüşlerdir. Yoldaşlarımızı Dersim halkı sevmiş ve onların şehitlikleri Dersim halkı üzerinde büyük bir etki yaratmıştır.

Biz de Onur ve Çayan'ı Dersim'li'lere sorduk. Çok şey söylediler. Gözleri dolanlar oldu. O atmosferi tahmin edeceğinizi düşünüyoruz. Ama öne çıkan yan, Onur ve Çayan'la duydukları gururdur. Ve onları tanımanın mutluluğudur.

DHKC Gerilla: DHKC Gerillaları 30 Mart 2016 günü, Mahirlerin Kızıldere Direnişi'ni yaratarak ölümsüzleştirdiği gün, Dersim'de Valilik Binası'nı bastı.

Bu eylemi duyduğunuzda ilk hissettiğiniz neler oldu?

Z. Abla: Eylemi durakta duydum.

Durakta karşılaştığım bir arkadaş bir şehidimizin olduğunu söyledi. Şehidimizin Dersim'de şehit düştüğünü söyledi. Bir zaman sonra ismini öğrendim. Haberlerde gördüm bunu. Resmini görünce çok şaşırdım. Tanıdığım Onur'dan biraz farklı geldi bana. Bunun yanında insan ölüme giderken güler mi, nasıl bu kadar mutlu olabilir diye düşündüm. Adı gibi Onurluca şehit düştü dedim. Sonra, eyleme nasıl gittiğini düşündüm. Karşılaştığı zorlukları, cesareti, kararlılığı, netliği... Tam 30 Mart tarihine yakışır bir eylemdi. Bunun için Parti-Cephe'mizle, Onur'la bir kez daha gurur duydum.

A. Abi: Eylem Dersim’de ilkti. Bir Zilan vardı, bir de Onur var artık. O kadar büyük bir eylem.

V. Dayı: Fedaydı. Onur gitti feda eylemi yaptı. Dersim’de Valiliğin ötesi yok. En büyük yeri vurdu.

DHKC Gerilla: Valilik binasını basan feda ruhunu kuşanarak ölümsüzleşen Onur Polat’ı tanıyor muydunuz? Sizi en çok etkileyen yanları nelerdi?

Z. Abila: Onur’u tanıyordum. Gerilla olan Onur çok farklıydı. Çünkü kendisinde değişimi gördüm. Değişimi gözlemlerinden anlaşıyordu. Onu bir etkinlikte görmüştüm. Ne kadar sıcak biri demiştim o zaman da. Güler yüzlü ve yardım sever oluşu etkilemişti beni. Onun gerilla oluşu ve kahramanlaşarak şehit düşmesi bu yüzden şaşırtmadı beni.

A. Abi: Onur’u duyunca yalan yok, oturdum saatlerce ağladım. Belki de yanlış gelecek size ama ağladım. Ama çok büyük iş yaptı. Herkes yapamaz o işi.

V. Dayı: Üzüldük. Kendisini iyi tanırdık. Anam bir hafta hep ağladı.

DHKC Gerilla: Dersim dağlarında düşmanla girdiği çatışmada şehit düşen Çayan Gün’ü anlatır mısınız?

Z. Abila: Çayan’ı tanıyordum. Şen şakrak, coşkulu biriydi. İnsana olan sevgisi, yakınlığı ve bağlılığı her hareketinden anlaşıldı. Onu bu yüzden severdik. Onu bu yüzden severdi Dersim halkı. İyiliğiyle herkesi etkilerdi.

“Tam 30 Mart tarihine yakırsır bir eylemdi. Bunun için Parti-Cephe’imizle, Onur’la bir kez daha gurur duydum.”

Esprili ve neşeli halleri geliyor gözümün önüne. Güzel gülüşlü yoldaşım.

A. Abi: Onur’dan hemen sonra şehit düştü. Erken oldu. İyi tanırdım. Ne dıym. Çok üzüldük. İsteddiği de buydu. Yani gerilla olmak...

V. Dayı: Hep biz ölüyoruz. Onur’un eyleminde keşke bomba da patlasaydı. Onlardan da ölen olsaydı. İçimiz yanıyor biliyorsun.

DHKC Gerilla: DHKC gerillalarının tekrardan dağlarda oluşu ve eylemleriyle yeni gelenekler yaratması neler hissettirdi size?

Z. Abila: Bu yıllardır beklenen bir şey... Önceden de hep söylenirdi. Hep dağlarda olduğu bilinir, düşünülürdü. Artık bu gerçek oldu. Şimdi dağlardalar. Onların dağlarda olması insana umut veriyor, güven veriyor. Özellikle Dersim halkı olarak daha bir umutluyuz. Birçok gerilla grupları var Dersim’de. Ama biz sadece DHKC’nin adaletine inanıyoruz. Bunu Onur’la gösterdiler. Bunu geçmiş pratiklerinde görebiliyoruz. Artık halkımız adaletsiz kalmayacak. Dağlarda savaşı büyütecek, halkın adaletini sağlayacak DHKC Gerillaları var. Buna güveniyor, buna inanıyoruz.

A. Abi: Çok sevindik. Dedik Dev-Sol'cular gelmiş. Zaten ne yaparsa onlar yapar dedik. Öyle oldu. Daha gelir gelmez Valiliğe eylem oldu. Kim yapar bunu.

V. Dayı: Kim var sizden başka bu işleri yapacak. Ama siz çabuk ölüyorsunuz biliyorsun. Çünkü sizi devlet yaşıtmıyor biliyorsun. Hemen yok etmek istiyor. Yok olmayın. Hep var olun biliyorsunuz.

DHKC Gerilla: DHKC gerillalarının beklentileriniz nelerdir?

Z. Abi: Adaleti sağlamaları... Daha güzel yarınlar için... DHKC gerillalarının hep dağlarda olmalarını istiyoruz. Geçmişte dağlarımızın bırakıldığı zamanlar oldu. Bir daha olmasını istemiyoruz.

“Dedik Dev-Sol'cular gelmiş. Zaten ne yaparsa onlar yapar dedik. Öyle oldu. Daha gelir gelmez Valiliğe eylem oldu. Kim yapar bunu.”

A. Abi: Bir dolu sorun var köylerde. Her yerde. Çözüm sizden bekleniyor.

V. Dayı: Ölmeyin. Yapın bu işi ama hemen ölmeyin biliyorsunuz.

DHKC Gerilla: DHKC Gerillaları herkesi, tüm halkı savaşılmaya çağırıyor bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Z. Abi: İlk düşünüldüğünde bu olmayacak gibi gözüküyor. Ama haya-

“DHKC gerillalarının hep dağlarda olmalarını istiyoruz. Geçmişte dağlarımızın bırakıldığı zamanlar oldu. Bir daha olmasını istemiyoruz.”

tın gerçeğine bakıldığında savaşmaktan başka yol yoktur. En önemlisi katılamasak bile desteğimizi sunmalıyız. Çünkü zulmü, sömürüyü hep yaşıyoruz. Düşman hep bize saldırıyor. Bize karşı öfkeyle saldıran düşmana karşı kin duymalı ve onu yok etmek için savaşmalıyız. Mücadele etmeliyiz. Ve hiç bir zaman düşmandan korkmamalıyız.

A. Abi: E.. tabi. Çağırarak. Herkes bir şey yapmalı. Yoksa AKP bizi yok edecek.

V. Dayı: '38'i yaşadık. '90'ları yaşadık. Hep biz Aleviler katledildik biliyorsunuz. Dersim hep savaşmış. Yine öyle olacak.

DHKC Gerilla: Son olarak eklemek istedikleriniz?

Z. Abi: Son olarak teşekkür ediyorum. Düşmandan korkmamamız gerektiğini bir kez daha belirtiyorum. Bugün dağlarda gerillalarımız can bedeli bir savaş sürdürüyorlar. Bire bir savaşa katılamasak da, gerillalarımızı, onların savaşını desteklemeli ve hiç bir yardımı esirgememeliyiz. Bu çağırımı tüm halkımıza yapıyorum.

A. Abi: Siz iyi olun yeter.

V. Dayı: Dikkat edin kendinize. Hızır yardımcınız olsun.

GERİLLANIN KİTAPLIĞINDAN

VİETNAM KAZANACAK

Yazarı: Wilfred G. Burchett

- "... Kimin için savaşıyoruz? Savaşıyoruz çünkü sömürülüyoruz. Yabancı ve feodal baskılardan uzak, onurlu bir yaşam sürdürmek için ezenlere ve sömürenlere karşı mücadele etmeliyiz. Son zaferden kim kazançlı çıkacak; her şeyden önce köylüler ve işçiler, ezilenler ve mazlumlardır." (Sf. 16-17)

- "... 'Neden ve kimin için' noktalarının iyice açıklığa kavuşturmamız gerekiyor' diye devam etti. Le Vinh 'Ve bunlara bir üçüncü nokta eklememiz gerekiyor. Bu da 'zaferin kesin' olduğudur. Çünkü eğer askerler zafere inanmadan, yalnızca 'neden ve kimin için' in anlamını kavrarlarsa, sonuçlar tam anlamıyla yeterli olacaktır." (Sf. 17)

- "Tarihi halkların yaptığı evrensel bir gerçektir. Devrim ilk önce halkı politik yönden uyandırmalıdır. Yeni erlere verdiğimiz beş günlük basit açıklamalar da dahil olmak üzere mümkün olan her düzeyde yapmaya çalıştığımız da

budur. Halkı, sınıf bilincini canlandırarak uyandırmak, onlara politik bir dünya görüşü kazandırmalıyız. Halk eğitilmiş ve örgütlenmiş olmalı. Fakat "biz" kadroların ya da liderlerin devrimi yapacağı izlenimini vermekten ke-

**Bir devrim, sanki bir
"armağan" mışçasına
halka sunulamaz.
Devrimi yapan, tarihi
yazan kitlelerin ta
kendisidir.**

sinlikle kaçınmalıyız. Bir devrim, sanki bir "armağan" mışçasına halka sunulamaz. Devrimi yapan, tarihi yazan kitlelerin ta kendisidir." (Sf. 24)

- "... Bizim üstünlüğümüz ise birimizdeki her adamın bir savaşçı olması diye söze girdi Thuonga Chien. "Yöre halkı, savaş alanlarının sınırına dek bize yiyecek getiriyor; yaralılarımızı kaldırıyor, ele geçirdiğimiz malzemeye savaş meydanından taşımaya yardım ediyor." (Sf. 30)

Sf. 27
Haziran
2016
Sayı: 4

- "... Ancak bazen, alt kademelerden habersizce düşman makinalı tüfeği ya da yanlış siper konumları gibi hatalara kasıtlı olarak göz yumarız. Amacımız, askerlerin uyanık ve dikkatli olup olmadıklarını kontrol etmek, onları eleştirel düşünmeye teşvik etmek, beklenmedik durumlara uyum yapma kapasitelerini ve inisiyatif kullanma güçlerini artırmaktır. Biz, bir robotlar ordusu değil; akıllı, uyum sağlayabilir insanların oluşturduğu ekipler istiyoruz. Yüksek moralli ve cesur savaşçılar yetiştiriyoruz. Ancak, cesaret akıllıca kullanılmalı. 'Akıllı cesurluk' bu sloganlarımızdan birisi. (Sf. 45)

Sf. 28
Haziran
2016
Sayı: 4

- "... Bir savaşçı doğru politik görüşlere ve ideolojiye sahipse, ancak o zaman savaş alanında uymasını beklediğimiz mutlak katı disiplin kurallarını kabul edebilir. Bir komutan, ancak doğru politik düşünceye ve ideolojiye sahip olduğunda, savaş meydanında askerlerin gerçek lideri davranabilir, savaş alanı dışında ise istediğimiz demokratik havayı özgürce benimseyebilir." (Sf. 53)

- "... Esas sorun, iktidarın ele geçirilmesidir ve bizim şu andaki silahlı mücadelemiz, iktidarı ele geçirme yollarından birisidir." (Sf.197)

- "... Her şey stratejik olarak genel bir ayaklanmaya, nihai zafere yönelik olmalı. Bu silahlı mücadelenin en yüksek düzeydeki ifadesidir." (Sf.198)

- "... Nasıl ve 'her ne pahasına olursa olsun barış' fikrini kabul etmiyorsak, 'her ne pahasına olursa olsun birlik' fikrini de reddediyoruz." (Sf.202)

- "İnsiyatif, hız, gizlilik" diye devam ediyor Giap, Libération Army (Kurtuluş

Bir savaşçı doğru politik görüşlere ve ideolojiye sahipse, ancak o zaman savaş alanında uymasını beklediğimiz mutlak katı disiplin kurallarını kabul edebilir. Bir komutan, ancak doğru politik düşünceye ve ideolojiye sahip olduğunda, savaş meydanında askerlerin gerçek lideri davranabilir, savaş alanı dışında ise istediğimiz demokratik havayı özgürce benimseyebilir

Ordusu) kitabında, "bir gerillanın sermayesinin özünü ifade etmeye yetecek üç basit sözcüktür. Başkan Ho, gizliliğe büyük önem veriyordu. Mutlak bir gizlilik sağlamak, kuvvetlerimizi iyi saklamak, düşmanı yanıltmak zorunluydu. Düşmanın gücümüzü küçümsemesi, faaliyetlerimizden tamamen habersiz olması esastır." (Sf. 220)

ŞEHİTLER DİYORKİ

*Geldik işte. Çıkacağız
dedik bir kere. Sevdalımız
olan bu dağların
doruklarında silah
çatacağız dedik. İşte
doruklarından bakıyoruz
hayata şimdi.*

*Bu yılların hasretiymiş.
Yılların özlemiydi. Bir de
şehitlerimizin emanetiymiş.
Devraldığımız bu bayrak
daha bir onurlu
dalgalanacak şimdi
dağların dört bir yanında.*

Çayan Gün

**BİZ Kİ, YARINIYIZ
HALKIN
UMUDU, YÜZ AKIYIZ
HINCI, NAMUSU...**

Beni baskınlar götürür
Gerillanın şah damarı
 halkıma
Korkunç ve soylu bir
 tutkudur dayatma
Yalnız bu kadar da değil
Yarin hayali gibidir üstelik
Nazlıdır,
Usuldur,
İnce,
Bilgedir,
Biz ki, ustasıyız
Vatan sevmenin
Umut, saklımızda
 ölümsüz bayrak
Kırmızı-kırmızı
Dalga-dalgadır

(...)

Nicedir
Kahpe ağzında
Bir salgın
Bir deprem gibi
 künyemiz
Nicedir
Başımıza zindan
 dünyamız
Biz ki, yarınıyız halkın
Umudu, yüz akıyız
Hıncı, namusu...
Şafakları,
Taaa şafakları
Hey canım
Kalbim dinamit kuyusu

Ahmet Arif

GERİLLANIN YÜREĞİNDEN

Bir can daha toprağa düştü
Anadolu'nun bir köyünde
Bir mezar taşımız daha oldu
Bir kahramanı daha uğurladık
Bin insan daha yarattı giderken
Giderken selamsız değildi
Hele hele gözlerinde coşku
O kocaman coşku eksik değildi.
Her görevin coşkusu ile gitti
Her yürüyüşte ve keşifte
Yeni şeyler öğrenerek, öğreterek gitti
Daha bir hafta olmuştu Onur
Dersim dağlarının Boranı Onur
Kalktı dağlardan ve şehre indi
İndi ve vurdu düşmanı
Düşman korkak, alçak ve aciz
Aczi yeti çaresizce çırpınışı
Ve sonunu getirecek yeni Onurlar
Boy veriyor her yandan
Bir hafta oldu Onur gideli
Çayan'ın Biko'su idi Onur
Can yoldaşı, silah arkadaşıydı
Bir haftanın her günü Onur günüydü
Ve bir Çarşamba akşamüstü
Kan kustu, alev kustu, barut koktu
"Teslim ol!" karşısında söylendi
son söz
"Asıl siz teslim olun!"

Celladın, namerdin sesine, sözüne
Elindeki silahına, gücüne
Yanındaki hainine, işbirlikçi
Soysuzuna
Barındığı karakoluna, alayına
Sürdürdükleri saltanata, cefasına
Güvendiği Amerika'sına, dostlarına
Adaletine, yasasına, meclisine
Eyvallah etmedik, etmeyiz ulan
Bundan sebep çıktık dağlara
Beğenmek, beğenmemek değil bu iş
Bizim olmayana isyan,
Açlığa, yoksulluğa, yokluğa isyan
Ecelsiz ölümlere, yok sayılmaya
isyan
Köle gibi çalışmaya, hastalıktan
ölmeye isyan
Bize ait olmayan bu düzene isyan
Ve yenisini yaratmak, yeniden
yapmak için
Yıkarak ve yeni bir düzen kurmak
için
Onur olduk, Çayan olduk
İsyanın kalbidir şimdi dağlar
Çayan ve Onur diye atıp durur
Hesap sormak için tik tak, tik tak
Zamanını bekler
Hesap sorulacak gün bekler

BİR GERİLLA

Gerillanın Patikası

HAYDİ SAVAŞA HAYDİ KURTULUŞA!

SAVAŞMAKTAN BAŞKA YOLUMUZ YOKTUR!

Dersim dağlarında umudun bayrağı dalgalanıyor.

Yıllardır biriktirdiğimiz hasret ve kuşandığımız cüretle adımıyoruz dağları...

Geleceğe olan inancımızla yürüyoruz.

Kurtuluş dağlarda, kurtuluş o uzun ve zorlu patikalarda... Yolumuzdan sapmadan ilerliyoruz.

Aşağı, Dersim'in dağlarından halkımızın adaleti olarak selamlayacağız tüm halkımızı.

Dağlarda ve şehirlerde büyüttüğümüz gerilla savaşıyla selamlayacağız tüm dünya halklarını.

Ve zafer mutlaka bizim olacak.

Zafer Cephe savaşçılarınin cüreti, adaleti, öfkesiyle kazanılacak.

Dağlarımız gerilla savaşımızda daha nice Onurlar, daha nice Çayanlar yetiştirecek. Anadolu halkımızın daha nice yiğitleri silah çatacak bu dağlarda... Daha nice yiğitler hesap soracak düşmandan.

**Gençlerimiz, Liselilerimiz,
Üniversitelilerimiz, Çocuklarımız!**

Bu ülkenin kurtuluşu bizdedir.

Savaştan başka yolumuz, savaştan başka kurtuluşumuz yoktur.

**Gelecek için, Adalet için, Hesap
sormak için, Ulusal onurumuz için,
savaşmalıyız.**

Halkımız açlık ve yoksulluk içinde...

Halkımız kendi topraklarında köle gibi çalıştırılıyor, sömürülüyor, eziliyor.

İnsanlarımız çocuk yaşta, genç yaşta katlediliyor.

Bir avuç asalak bizim kanımız üzerinden servetlerine servet katıyor.

Halk olarak kendi kültürümüzü, geleneklerimizi yaşayamıyoruz.

Ve her geçen gün emperyalizme daha da bağımlı hale getiriliyor.

Ülkemiz gençleri bunca zulme, bunca sömürüye, bunca adaletsizliğe göz yumamaz.

Ülkemizin kurtuluşu, halkımızın geleceği için dağda ve şehirde, bulunduğumuz her yerde savaşmalıyız.

Bu çağrı Çiğdemlerin, Bernaların; Elif, Şafak, Bahtıyarın çağrısıdır.

Bu çağrı Onur ve Çayan'ların çağrısıdır.

Onlar genç yaşta kuşandılar umudu, genç yaşta kuşandılar cüreti.

**Dağlarımız Gerilla
Savaşımızda Daha Nice
Onurlar, Daha Nice
Çayanlar Yetiştirecek.
Anadolu Halkımızın Daha
Nice Yiğitleri Silah Çatacak
Bu Dağlarda... Daha Nice
Yiğitler Hesap Soracak
Düşmandan.**

Tarih boyunca da genç yaşta insanlarımız savaşa katılmadı mı? Tüm Anadolu halkına öncülük etmedi mi?

Kurtuluş savaşını düşünelim. En önde yine gençlerimiz, yine çocuklarımız vardı. Analar evlatlarının sacına kına yakarak gönderirlerdi savaşa... "Kınalı kuzularımız" diye gururla uğurladılar onları, halka adarlardı çocuklarını....

Mahirler, Denizler, İbolar... Devrim yolunda şehit düştüklerinde 20'li yaşlardaydılar. Önderimiz Mahir Çayan 20'li yaşlarda Türkiye Devriminin Manifestosunu yazdı.

Okullarından, ailelerinden, tüm düzen yaşamından koparak kendilerini ülkenin kurtuluşuna adadılar.

Tarihimizde daha nice örneklerini sayabiliriz ki; 18 yaşında Sibel Yalçınlarımız, Canan, Zehra'larımız, Hamiyetlerimiz, Kahraman Altunlarımız; gerilla şehitlerimizden Erkan Dilsizlerimiz, Cem Gülerlerimiz, liseli kıyafetleriyle gerillaya katılan Pınar Güngörlerimiz...

Hepsi genç yaşta kahramanlıklar yaratarak şehit düştüler.

Tüm gençlerimiz bizden öncekiler gibi savaşmalı, halkımızın umudunu büyütmelidir.

Tarih boyunca kurtuluş savaşlarının ve sınıf savaşlarının en önünde olanlar hep gençlerdi. Elbette bugün de savaşımızın en önünde gençler olacaktır.

Gençlerimiz!

Savaşacağımız, savaşı büyüteceğimiz yer DHKC saflarıdır.

Kırlarda dağlarımızın Şahanları olan gerillalarımıza katılın!

Şehirde savaşan gerillalarımıza katılın!

Onurlu, özgür ve mutlu bir yaşam için savaşmalıyız.

Halk düşmanlarından hesap sor-mak için savaşmalıyız.

Ekmek, adalet, özgürlük için savaşmalıyız.

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için savaşmalıyız.

Tüm gençlerimiz! Zaman artık savaş zamanıdır!

Onur Olma, Çayan olma zamanıdır. Elif, Şafak, Bahtiyar olma zamanıdır.

Çiğdem ve Berna olma zamanıdır.

Haydi, dağlara şahan olmaya!

Haydi, şehirlerde Şafak olmaya!

Haydi, kavgaya, Haydi Savaşa!

Haydi Kurtuluşa!

ZAFER BİZİM

ZAFER SAVAŞANLARIN OLACAK!

Sf. 33

Haziran

2016

Sayı: 4

DÜŞMANINI TANI YENİLMEZ OL!

**KORUCULUK KENDİ HALKINA KARŞI
EMPERYALİZM VE FAŞİZM ADINA SAVAŞMAKTIR.**

KORUCULUK HALKA İHANETTİR, ŞEREFSİZLİKTİR!

Korucular!

***Halka karşı kullandığınız
silahlarla DHKC Gerillalarına
teslim olun.***

***Halk düşmanlığı yapmaktan,
işbirliği yapmaktan
vazgeçin.***

Halkın adaletine teslim olun.

Kendi halkına karşı savaşmak deyince akla ilk gelenlerden biri koruculuktur. Devletin paralı askeri olmak, halkına silah doğrultmak, halkı katletmek, işkence yapmak ve her türlü pis işin içinde olmaktır koruculuk.

Devlet özellikle Kürdistan'da yürüttüğü terör, inkar, imha, asimilasyonla Kürt halkını teslim almaya, zorla, baskıyla sindirmeye çalışıyor. Bu teslim alma saldırılarından biri olarak koruculuk devreye sokuldu.

Özellikle 1990'larla birlikte Kürdistan'da koruculuk yaygınlaştırıldı.. Faşizm halkı bölmek ve birbirine kırdırtmak amacıyla da koruculuğa büyük

önem verdi. Bunun için halk arasındaki mezhep ayrımlarını, aşiretler arası ilişkileri de kullanarak koruculuğu büyüttü.

Sayıları binlerle anılan korucular ne yaptı, yapıyor?

Oligarşi, özel savaş birlikleri oluşturularak zamanla halka karşı savaşı geliştirdi. Bunun için ihbarcılar, muhbirleri, işbirlikçileri kullandı. O da yetmedi koruculuğu devreye soktu. Kürdistan'ın çeşitli yerlerinde devlete yakın aşiretleri ve çıkarları gereği davranan bazı kesimleri silahlandırıldı. İlk zamanlar kendi köylerine sözde "ör-gütlerin saldırılarından korunmak" için kurdursalar da, daha sonra bu koruculuk kimi yerlerde askerle birlikte askeri disiplinle hareket etmeye başlayarak ordunun yedek kuvvetleri haline geldi.

Bunun yanında gizli koruculuk sistemiyle maaşını verdiği kişileri silahlandırıp operasyonlarda iz sürmek ve gerilla bölgelerini ortaya çıkarmak için kullandı. Binlerce korucu Kürdistan'ın

**Bizler DHKC Gerillaları olarak
diyoruz ki, koruculuk faşizme
hizmettir. Halk düşmanlığıdır.
İnsan onurunun ve
namusunun korunmasının
yeri faşist devlete karşı,
emperyalizme karşı
silahlanmak ve savaşımdır.**

İllerinde, ilçelerinde, köylerinde, oligarşinin baskısını, zorunu, sopasını, eline alan ve bu çürümüş düzenin gereğini yapmaya başladı. Halka saldırıp gasp, uyuşturucu, fuhuş vb. tüm pis işleri yürüttüler. Tecavüz olaylarında, uyuşturucuda, çetelerde adları anılmaya başladı. Devlet koruculukta özellikle Kürt ve Türk halkları arasında Alevi-Sünni mezhepler arasında böl-parçala politikasını büyüttü. Bazı Sünni köyleri ve Türklerin yoğun olduğu yerlerde "teröristler köylerine saldırarak. Saldırıp katliam yapacak" yalanlarıyla silahlandırdı. Kürt milliyetçi hareketin yanlış eylem politikasından da kaynaklı koruculuk gelişti.

Halkımızın açlığı yoksulluğu gün geçtikçe büyüyor. Bir dilim ekmek için tüm emeğini ortaya koyuyor, en zor işlerde çalışıyor. Oysa işbirlikçiler, korucular tüm değerlerini satıp halk düşmanlarıyla ellerine silah alıp halka karşı savaşıyorlar. Kan emici katil bir düzene hizmet etmek, işbirliği yapmak suçtur. Halka karşı açılan savaşta taraf olmaktır. Koruculuk düzen için, bir avuç asalağın çıkarı için kendi halkına karşı savaşımdır. Halka ihanettir koruculuk.

Bizler DHKC Gerillaları olarak diyoruz ki, koruculuk faşizme hizmettir. Halk düşmanlığıdır. İnsan onurunun ve namusunun korunmasının yeri faşist devlete karşı, emperyalizme karşı silahlanmak ve savaşımdır.

Halka karşı suç işleyenler elbette bir gün hesap verir. Gizli ya da açık koruculara uyarımızdır. Korucular! Halka karşı kullandığınız silahlarla DHKC Gerillalarına teslim olun.

Bu düzen herkesi kullanmak ister. Yalanlarıyla, tehditleriyle halkı birbirine düşürmeye çalışmalarına izin vermeyeceğiz. Halk düşmanlığı yapmaktan, işbirliği yapmaktan vazgeçin. Halkın adaletine teslim olun.

Sf. 35

Haziran

2016

Sayı: 4

BU TARİH BİZİM!

PİR SULTAN ABDAL

DÖNEN DÖNSÜN BEN DÖNMEZEM YOLUMDAN

Sf. 36

Haziran

2016

Sayı: 4

***"Koyun beni hak aşkına yanı-
yım. Dönen dönsün ben dönme-
zem yolumdan. Yolumdan dönüp
mahrum kalayım. Dönen dönsün
ben dönmezem yolumdan"***

Tarihsel kişiliklerimizden biri de 400 yıl önce yaşamış bir halk ozanı Pir Sultan Abdal'dır. Pir Sultan'ın yaşamı hakkında kesin bilgiler yoktur. O çağlarda yaşamış öteki halk ozanları gibi Pir Sultan'ın yaşamı üzerine de yazılı bir kaynağa değil; kendi şiirlerine, kimi

Pir Sultan 400 yıl önce, yolundan döndürülmeyen bir inanç ve kavga adamı olarak öldü. Zulme ve sömürüye başkaldırma çağrısında bulundu. Pir Sultan'ın eserlerinde en güzel sözcük halktır, halkın ortak yaşam mücadelesidir.

Pir Sultan halka inandı. Ve halkı için öldü. Bugün Cephelilerin yaptığı da budur.

ozanların kendisiyle ilgili şiirlerine ya da halk söylentilerine dayanır.

Şiirlerine ve kuşaktan kuşağa aktarılan söylentilere göre; **Pir Sultan Sivas ili Yıldızeli ilçesine bağlı Banaz köyünde yaşamıştır.** Bugün Banaz'da, ozana ait olduğu söylenen bir ev vardır. Söylentiye göre; Pir Sultan'ın çocukluğu bu köyde geçmiştir.

Asıl adı **Haydar**'dır. 15 yaşına gelince köyünden ayrılıp gurbete çıkar. Alevi dergahlarında eğitim görür, Pir Sultan dergahtaki odasına kapanıp kalmamış, çevresinin sorunlarıyla da

“Bozuk düzende sağlam çark olmaz.” demiş Pir Sultan yüzyıllar öncesinden. Biz Cepheliler de diyoruz ki; Bu düzenle uzlaşmaz. Bu düzenden halka fayda yoktur. Bu düzen bozuktur, çürümüştür. Bu düzen sömürü ve zulüm düzenidir. Adaletsizlik üretir. Yapılacak tek şey bu düzeni yıkmaktır.

ilgilenmeye başlamış. Halk, toprak dağıtımındaki adaletsizlikten, ağır vergilerden, açlıktan, soygunlardan yakınıyormuş. Bu nedenle dergahtaki odası, çevreden gelen ziyaretçilerle dolup taşıyormuş. Dirlik ve düzenin nasıl kurulacağı, yeni gelen "Şeyh Haydar"dan (Pir Sultan) öğrenilmeye çalışılıyormuş.

Bu durum o günlerde Sivas'a atanan yeni Vali Hızır Paşa'ya hemen ulaştırılmış. **Pir Sultan'ın eski talebesi olan Hızır Paşa** onu hemen huzura çağırıp uyarmış:

Hızır Paşa Pir Sultan'ı sofrasına buyur etmiş “ Ögle oldu, birlikte bir yemek yesek.” demiş.

Pir Sultan: “ *Bağışlayın, dergahta yapacak işlerim var, gitmem gerek.*” Hızır Paşa, ille de Pir Sultan'ı yemekte alıkoymak isteyince, Pir Sultan dayanamamış: “*Yoksul köylünün rızkı ve haksız vergilerin ürünü olan sofranıza*

oturmamı beklemeyin benden! Sizinle anlaşmak zor... Çünkü sizin kulağınız Saray'da. Benimkiyse halkın yüreğinde... Siz günü gün etmek istersiniz, biz ise halkımızın yardımına koşmak isteriz.” demiş. Kimi anlatımlara göre Pir Sultan'ın Hızır Paşa'ya “senin harman lokmanı benim köpeklerim bile yemez” demiş.

Bu beklenmedik sözler Hızır Paşa'yı iyice kızdırmış. Pir Sultan'ı hemen zindana attırmış. Kendisinden af dilemesini beklemiş. Pir Sultan'dan içinde “Şah” geçmeyen bir şiir yazmasını istemiş. Bunun üzerine Pir Sultan içinde defalarca “Şah” geçen türkü yazıp söylemiş. Hızır Paşa diz çöktirmedeği Pir Sultan'ı astırmış.

Pir Sultan darağacına giderken yüksek sesle şunları söylemiş: ***“Yürü bre Hızır Paşa Senin de çarkın kırılır! Güvendiğin padişahın O da bir gün devrilir!”***

Dönemin Sivas Valisi Hızır Paşa tarafından asılan, düşünceleri uğruna ölümden çekinmeyen Pir Sultan, asıl ölümünden sonra efsaneleşmiş ve halkın gönlünde taht kurmuştur.

Pir Sultan 400 yıl önce, yolundan döndürülmeyen bir inanç ve kavgacı adamı olarak öldü. Zulme ve sömürüye başkaldırma çağrısında bulundu. Pir Sultan'ın eserlerinde en güzel sözcük halktır, halkın ortak yaşam mücadelesidir. Onun şiiri, insanlarımızın el ele verip çektiği halay gibi, bulgur gibi, ektiği ekin gibi, imeceyle dokunmuş bir halk kumaşındır. Mücadelesinin önünü kesmek için astılar onu. Ama

400 yıl boyunca onun adı ve şiiirleri dilden dile dolaştı, efsaneleşti, bugünlere ulaştı.

Yaşadığı dönemde olduğu gibi bugün de Pir Sultan'ın şiiirleri, deyişleri insanları baskı ve zulme başkaldırmaya çağırıyor.

Pir Sultan'ın insan sevgisi, saygısı, kendini dara çeki kendi dışındakilerin isteklerine yoğunlaşması, hoşgörüsü, gizlilik ilkesini uygulayıştaki ustalığı, kavgasındaki kararlılığı, ser verip sır vermemesi, sözünden dönmemesi örnek alınması gereken yanlarıdır. Bu anlamda tükenmeyecek bir mirastır Pir Sultan.

"Kadılar müftüler fetva yazsa işte kement işte boynum asarsa işte hançer işte kellem ke-serse Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan." Davasına bağlılık onun en büyük erdemidir. Yüzyıllarca Anadolu insanı bu bağlılığı dile getirmiş ve davasına bağlı kalanları dilden dile yaşatmıştır. Güçsüz kaldıkları anlarda Pir Sultan ve onun gibi halk kahramanlarının şiiirine, türküsüne sarılmış, öfkesini, umudunu Pir Sultan'ların sazında, sözünde dile getirmiştir.

Pir Sultan'ın yaşadığı çağdan bu yana yüzyıllar geçmesine rağmen, yer yüzünde sömürü, baskı ve haksızlık hala sürmektedir. Hızır Paşa'ların soyu henüz tükenmemiştir. Bugün Pir Sultan'ı anlamak, emperyalizme ve işbirlikçilerine sınırsız öfke duymaktır. Pir Sultan'ı anlamak, sömürü ve zulme

**Bugünün Hızır Paşaları
Tayyiplerdir, tüm vatan hainleridir.
Bugünün Pir Sultan'ları, Onur
Polatlardır, Çayan Günlerdir.**

Pir Sultan olmak, dün zulme boyun eğmemek, zalime biat etmemekse bugün de günümüz zalimleri olan, emperyalizme ve faşizme teslim olmamaktır. Bugünün Pir Sultanları Cephelilerdir, DHKC Gerillalarıdır.

Pir Sultan olmak, yolundan dönmemektir. Düzenle uzlaşmamaktır. Her koşulda halkına ve vatanına bağlı kalmaktır.

Pir Sultanlar ölmez, devrimciler ölmez, direnişler ve savaşlar yeni Pir Sultanlarla, Onurlarla, Çayanlarla sürer.

karşı çıkmaktır. Pir Sultan'ı savunmak, onuru, adaleti, eşitliği istemektir; özgür ve bağımsız vatan özlemidir.

Bugün Pir Sultan olmak, halk kurtuluş savaşında en önde savaşmaktır, DHKC Gerillaları saflarında savaşmaktır.

Bu Tarih, Esas Olarak Kanla Yazılmış, Şehitlerimizin Tarihidir!

Tarih: 25 Haziran 1995

Yer: Ovacık Karadere

**KENAN GÜRZ, ZEHRA ÖNCÜ, DOĞAN GENÇ,
FİGEN YALÇINOĞLU, CEM GÜLER
ÖLÜMSÜZDÜR!**

***KARADERE ŞEHİTLERİNİN TAŞIDIĞI KURTULUŞ BAYRAĞI BUGÜN ONURLARLA
ÇAYANLARLA DERSİM DAĞLARINDA DALGALANDIRILIYOR!***

5 DHKC gerillası, Kenan GÜRZ, Zehra ÖNCÜ, Doğan GENÇ, Figen YALÇINOĞLU Ve Cem GÜLER, 25 Haziran'da 1995'de Ovacık Yeşilyazı nahiyesi Karadere mevkiinde binlerce düşman gücüyle kuşatıldılar. Düşmanın teslim ol çağrılarını çatışarak cevapladılar. **15 saat** süren yiğitçe çatışma sonrasında şehit düştüler.

Dersin İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Propaganda Birliği Mustafa Sefer Müfrezesine bağlı gerilla birliğinde görevli savaşçılardı. Birlik komutanları Kenan Gürz'dü.

**Cem
GÜLER:**

1979 Hozat
Koru köyü
doğumlu,

Kürt milliyetindendi.

Daha 12 yaşındayken Devrimci Sol gerillalarını tanımasıyla gerillaya özlemi başladı. Elazığ'da lise yıllarında anti-faşist mücadele içinde yer aldı. '94-95 yıllarında Elazığ Atatürk Lisesi öğrencilerinin demokratik taleplerinin örgütleyicisiydi. Bütün kitle gösterilerinde hep en öndeydi. '95 yılında Fevzi Çakmak Mahallesi'nde Newroz ateşini yakanlardandı. "Şu Dersim'in Dağları" türküsünü, gerillaya katılma arzusuyla, ağız dolusu söylüyordu.

Genç coşkulu ve cüretli yüreğiyle yatağına sığmayan bir nehir gibiydi. İlla gerillaya katılacaktı. Kendi başına-Dersim'in köylerine gitti, gerillaları bulamayıncaya geri döndü. Haziran başlarında şansını bir kez daha denedi. Köy yollarına düştü, bu kez görmeden

Sf. 39

Haziran

2016

Sayı: 4

dönmek yoktu. Neredeyse on beş gün gerillaları aradı. Cem Güler adlı bu coşkun nehir, bir haziran akşamı "yatağına" kavuştu, gerillaları buldu. Haziran 1995 ortalarında gerillaya katıldı.

Çatışarak şehit düştüğünde daha 16 yaşına bile girmemişti.

Doğan GENÇ:

Söğütlütepe köyünde doğdu. Küçük yaşta çalışmaya başladı. Sömürüldüğünün bilincine vardı ve

mücadele içinde saf tuttu. 1995 yazında gerillaya katıldı.

Figen YALÇINOĞLU

(Gerilladaki kod adı Hatice):

Hozatlıydı ve Kürt milliyetlendirdi. Daha küçükken

den itibaren tanık olduğu tüm baskılara karşı kurtuluşun mücadeleden, silah elde gerçekleştirilecek bir devrimden geçeceğini görerek, Devrimci Sol gerillalarına katıldı. Gerillaya katılmadan önce, adım adım katıldı mücadeleye. Anma törenlerinde en önde yumrukları havada gerilla yoldaşlarının bayrağını dalgalandırmaya devam

edeceğine ant içti kaç kez. Yoldaşlarıyla birlikte bir kahramanlık destanı yaratarak ölümsüzleşti.

Zehra ÖNCÜ

(Gerilladaki adıyla Selvi):

Alevi kökenli Türk milliyetlendirdi.

Hemşire olarak görev yaptığı Kürdistan'da devrimcilere sempati duydu. 1990-1991 sürecinde Devrimci

Sol'la tanıştı. Diyarbakır'da Sağlık-Sen üyesi oldu. Birçok görev ve faaliyette bulundu. 1993 yazında Devrimci Sol gerillalarına katıldı. Girdiği son çatışmada, yoldaşları şehit düştükten ve en son kendisinin de mermisi bittikten sonra, elinde sınıksız tuttuğu el bombasıyla, "teslim olacağını" söyleyerek düşmanın yanına yürüdü ve orada el bombasını çekerek, bedel öderken düşmana bedel ödeterek şehit düştü.

Kenan Gürz

(Gerilladaki adıyla Murat):

Dersim Hozat'a bağlı Bileldi köyündendi. Öğre-

nim döneminde TDKP sempatisanıydı. 1993 baharında Devrimci Sol gerillaları ile karşılaştı. Bir süre sonra o artık SDB'li olmanın onuru ve gururuyla

pratik içindeydi. Siyasi ve politik yetkinliğiyle kısa sürede gerilla komutanlarından biri olarak görev aldı.

LEXEN BRE LEXEN (VURUN KARDEŞLER VURUN)

Hava kararmak üzereydi. Toparlandılar, konakladıkları arazinin kamuflajını yaptılar. Güneş neredeyse battı batacaktı; yola koyuldular. Temmuz sıcaqları her yanı kavuruyordu. Dağ-taş yemyeşildi. Yaz mevsiminin tüm güzellikleri doğayı sarıyordu. Köyden çingirak sesleri, keçilerin, koyunların meleyişi, köpek havlamaları geliyordu. Gerillanın ayak sesleri bile duyulmuyordu, bu hengamenin içinde kaybolup gidiyordu. Dersim'in en güzel köylerinden birine gidiyorlardı. Bu köyde onları bağrına basan, geciktiklerinde yollarını gözleyen köylüler vardı. Komutan Cemal (Nazım Karaca), ... Ağabeyin evine, en önde girenlerdendi. Ev epeyce kalabalıktı. Ev sahiplerinin misafirleri vardı. Genç kızlar, çocuklar, analar, hepsi etraflarını sardı. Yaşlı kadınlar kadın gerillaların saçlarının örüklerini okşuyor, öpüyorlardı. Sohbetleri, içilen demli çayla iyice koyulaştı.

On iki yaşlarında bir çocuk, Nazım'ın dizinin dibinden ayrılmıyordu. Çevresinde dolanıyor, silahına, çantasına bakıyordu. "Dokunsam, ne der bana" tereddütündeydi. Çocuğun meraklı davranışları, Nazım'ın dikkatini çekti. "Adın ne senin" dedi. Dikkati çekmiş olmanın sevinciyle "Cem" dedi.

Ama O'na herkes Cemo diyordu. Nazım ile Cemo arasındaki sohbet böylece başladı.

- Kaç yaşındasın Cem?
- on iki yaşındayım.
- Delikanlı olmuşsun, okula gidiyor musun?

- Evet, gidiyorum.
- Büyüyünce ne olacaksın?
- Gerilla.

Bütün gerillalar, Cemo'nun bu cevabına güldüler. Çocukların hayal dünyası büyüktü. Pilot olmak, doktor, astronot, olmak isteyene bile rastlanırlardı. Ama çocukların "gerilla olacağım" cevabını tereddütsüz vermesi, gerillaların dağlarda ortaya çıkmasıyla başladı. Cemo ile Nazım'ın arasındaki sohbet devam etti:

- Topaç çevirmeyi bilir misin?
- Yok.
- Peki bisikletin var mı?
- Var, ama binmek istemiyorum.

Ben silahım olsun istiyorum. Biz askerçilik oynuyoruz. Topaç çevirmek istemiyorum. Onları çocuklar oynar.

Cemo, büyümek için sabırsızlanıyordu. Verdiği cevaplar bunu gösteriyordu.

Sohbet esnasında bile, Cemo'nun gözü yine silahtaydı. Nazım, bir ara dersleriyle ilgili sorular sormaya başladı. Ama Cemo'nun akli fikri silahtaydı. Ne yapıp edip, silahı eline almak istiyordu. Komutan, Cemo'nun ısrarına dayanamadı. Silahındaki şarjörü çıkartarak ona uzattı. Dünyalar onun olmuştu. Ateş etmek istiyordu. "Büyüyünce ateş edersin" dediler. Cemo sabırsızlandı; "Ben büyüyünce gerilla

olacağım, o zaman zaten ateş ederim" diyordu. Silahtan ayrılmak istememesine karşın gitme vakti geldi. Gerillalar, tüm ev halkıyla vedalaşarak ayrıldılar.

...

Nazım'la yaşadığı o güzel gün, Cemo'nun aklından hiçbir zaman çıkmadı. Tatili bittiğinde Cemo'nun çocuk yüreğinde gerillaya olan özlemi de başlamıştı. Bu özlemlerle, bir an önce büyüyüp, gerillaya katılmak sabırsızlığını taşıyordu. Ve her geçen gün mücadelenin içinde yer almaya başlıyordu. Yaşı büyüdükçe sevdası da büyüyordu.

Bütün kitle gösterilerinde hep en öndeydi. '95 yılında Fevzi Çakmak Mahallesi'nde Newroz ateşini yakanlardandı. "Şu Dersim'in Dağları" türküsünü, gerillaya katılma arzusuyla, ağız dolusu söylüyordu. "Gerillalar savaşıyor" dizesini öyle bastıra bastıra söyledi ki, "kitlenin etrafındaki sivil polisler ona yaklaştılar. "Hangi gerillalarmış bunlar?" dediklerinde; Cemo; "Cephe gerillaları tabii ki" cevabını tereddütsüzce verdi. Yapılacak bir şey yoktu, polisler çekip gittiler.

Cemo yatağına sığmayan bahar selleri gibiydi. İlla Munzur'a akacaktı. Kendi başına Dersim'in köylerine gitti, gerillaları bulamayınca geri döndü. Haziran başlarında şansını bir kez daha denedi. Köy yollarına düştü, bu kez görmeden dönmek yoktu. Nereyse on beş gün gerillaları aradı. Cemo, bir haziran akşamı "yatağına" kavuştu, gerillaları buldu. Henüz on beş yaşını yeni bitirdiği günlerdi.

...

Komutan Murat'ın (Kenan GÜRZ) müfrezesi birkaç gündür Köyünün arka tarafından konaklıyordu. Kısa bir süre önce yaptıkları eylemi konuşuyorlardı. Komutan Murat iki yıl önce gerillaya katılmıştı. Çok genç bir gerillaydı. İhanetin yaralarını sarmak için büyük sorumluluklar yüklenmişti. Bölge komutan yardımcısıydı. Ve misyonunun farkındaydı. Mutlaka önlerindeki süreç aşılmalıydı. Murat ihanetin yaşamdaki zaafırlardan ortaya çıktığını çok iyi biliyordu. Bütün gerillalara yaşantılarını sorgulaması için yol gösteriyordu. Tek tek hepsiyle konuşuyor, yapılması gerekenleri anlatıyordu.

Karanlık çökmek üzereydi. Komutan Murat, birkaç kişinin adını sayarak köyüne gitmeleri gerektiğini söyledi. Kendileri de yakın bir köye gidip onları bekleyeceklerdi. İsmi sayılan ekip, önden çıkarak yola koyuldu. Her zamanki gibi onları, köyün girişinde köpekler karşıladı. Girişteki ilk eve uğradılar.

Daha kapıdayken, "Hozat'tan gençler gelmiş, size katılacaklarmış" haberini aldılar. Bu arada Cemo köpek havlamasıyla dışarı çıktı. Gerillalar ve Cem köyün orta yerindeki çeşmenin yanında karşılaştılar. Birbirlerine sarıldılar. Gerillalar Cemo'ya köyde ne aradığını sordular.

- Size katılmaya geldim.

- Parti'nin haberi var mı?

Duraksadı, kem küm ederek;

- Siz de partisiniz, savaşmak isteyeni reddetmezsiniz herhalde dedi.

Kararı verecek olan Komutan Murat'tı. Bu nedenle işlerini çarçabuk hallederek, Cemo'yu da yanlarına alıp köyden çıktılar. Cemo, çocukluğundan beri büyüttüğü özlemini gerçekleştiriyordu. Durulmuş bir su gibiydi ve rahattı. Çünkü gerillaya kabul edileceğini biliyordu.

Murat ve diğer gerillaların bulunduğu evin önünde nöbetçi onları durdurdu. "Çoğalmışsınız" dedi. Gerillalar ayrıldıkları sayıdan iki fazlaydı. Biri milis, diğeri Cemo'ydu. Yeni gelenleri dışarıda bekleterek Komutan Murat'ı çağdırdılar. Murat durumu öğrendiğinde çok sevindi. Cemo artık Cephe gerillasıydı. "İsmi ne takalım" dedi, hazır mış gibi "Nazım olsun" dedi. 19 Mart '94'te şehit düşen Nazım KARACA'nın ismini almak istiyordu. "Onun gibi bir gerilla olacağım" sözleri bir yemin gibiydi. Komutan Murat yeni savaşçıyı alarak eve girdi. Müfrezeye Cemo'yu Nazım olarak tanıttı.

Bütün gerillalar yıllardır onu tanıyormuş gibi kucakladılar. Hatice (Figen YALÇINOĞLU) yerinden kalkarak, "Komutan yoldaş bir halay çekeriz artık değil mi?" dedi.

Büyük bir coşkuyla söylediği ve sevincini kattığı "Heyo, hoy hemo gelin oy" türküsünü söylemeye başladı. Bütün gerillalar Cemo'yu da aralarına alarak evin tabanını titreten bir halaya başladılar. Hepsi sevinçliydi, ama hiçbir Cemo'nun hedefe ulaşmasının sevincine yetişemiyordu. Kolay mı? On iki yaşından beri bugünü bekliyordu. O, Nazım gibi olacaktı. Köylüler ise, küçücük yaşına ve kocaman yüreğine

bakarak, hayranlık duyuyorlardı. Hazeran'ın 10'unda gecenin karanlığı gerillaların coşkusuyla aydınlanıyordu.

Araziye gittiler. Yere serdikleri telis torbaların üzerinde kıvrılarak silahları yanlarında uykuya daldılar. Cemo uyuyamıyordu. Üşümesin diye yoldaşları onu aralarında yatırıyorlardı. Sırt üstü uzanmış gözlerini yıldızlara dikmişti. İçinden "Gerillayım işte, silahımı da bir elime alırsam" diye geçiriyordu. Bir an önce sabahın olmasını istiyordu. Fazla sabretmesine gerek kalmadı. Güneşin ilk ışıklarıyla bütün gerillalar içtima düzeni aldılar. Cemo çekingen değildi.

Hemen Selvi'nin (Zehra ÖNCÜ) yanına sıraya girdi. Selvi'yi daha yeni tanıyordu, ama çabucak ısınmıştı. İçtimadan sonra Selvi, Hatice ve Cemo ızgara kurmaya başladılar. Izgara, gerillaların, ateşin duman çıkartmasını engellemek için piramit şeklinde dizdikleri odunlara verdileri addı. Selvi bütün yoldaşlarına olduğu gibi Cemo'ya da öğretiyordu; "odunlar ıslak olursa kabuklarını soyacaksınız. Ayrıca odunların boyu hemen hemen aynı olmalı, yoksa ateşimiz duman eder." Cemo hiçbir şeyi kaçırmamak için dikkatle dinliyordu. Cihan (Doğan GENÇ) eline aldığı kara çaydanlığı dereden doldurmuş geliyordu. Bütün gerillalar bir şeylerle uğraşıyorlardı. Komutan Murat ise, bir yoldaşıyla birlikte Cemo'nun silahı için depoya gitmişti. Onlar geldiğinde çay demlenmeye başladı. Cemo, yeni gelen silahın kendisinin olduğunu biliyordu. Ateşi, çayı her şeyi unutmuş bir an önce silahını al-

mak istiyordu Murat: "Acele etme Nazım, önce kahvaltımızı yapalım, sonra silahı da veririm, öğretirim de" dedi. Cemo önce silahının öğretilmesi için ısrar ediyordu. "Ya biz kahvaltı yaparken düşman gelirse" deyince bütün gerillalar güldüler. Komutan Murat çaresiz, "Bu silahın tetiği, bu da emniyeti, emniyeti aşağı indireceksin, tetiğe basacaksın. Gez, göz arpacık. Şimdilik bu kadar yeter" dedi. Cemo, Murat komutanın peşini bırakmıyordu. Zar zor kahvaltı sofrasına oturtular.

Selvi, Cemo'nun yanında oturuyordu; "Merak etme birazdan anlatacağım" dedi. Kahvaltıdan sonra; Murat, Selvi, Hatice, Cihan ve bütün gerillalar hem bilgilerini tazelemek için, hem de Cemo'ya silahı öğretmek için toplandılar. Cemo usanmıyordu, kleştenden sonra müfrezedeki bütün silahları öğrenmek için çaba harcıyordu. Murat sabırlıydı. G-3, mavzer, 14'lü... Tüm silahları bıkmadan anlattı. O, yoldaşlarını eğitmeyi bir görev olarak biliyordu. Cemo'nun öğrenme hevesi Murat'ın eğiticiliğiyle birleşince öğlene kadar askeri eğitim yaptılar. Öğlen saatleri dinlenme saatiydi. Hatice ve Selvi uyumadılar, birkaç gerilla daha onlara eşlik ediyordu. Selvi, onlara Parti-Cephe'nin ideolojik-politik hattını anlatıyordu.

(...) Hatice de birkaç aylık savaşçıydı. Cem'in ısrarını görünce kendisinin ilk katıldığı günler aklına geldi. 23 Nisan'da katılmış, 1 Mayıs'ta da ilk çatışmasına girmişti. Her şey bir günde olmuştu. Düşmanı görmesi, ilk ateş edişi... Soğukkanlıydı. Komutanı çatışma anında onu mevzilendirdiğinde,

silahını çapraz tutmuş, düşman hedefini kollamıştı. Büyük bir coşkuyla o günkü duygularını Cemo'ya anlatıyordu. Sanki çatışma anını yaşıyordu. Cemo hayranlıkla, "ben de sizin gibi iyi bir gerilla olacağım" diyerek Hatice'nin anlattıklarından ne derece etkilendiğini gösteriyordu. Cihan da bu konuşmalara ortak oldu; "Bir de ateş ederken lexen bralexen (vurun kardeşler vurun) diyeceksin ki Ooo değmeyin keyfime. Ama kendini düşman ateşinden de koruyacaksın."... Müfrezenin en deneyimli savaşçısı Selvi de Cemo'ya hiç sabırsızlanmamasını, ateş etmek için daha çok fırsatı olacağını söylüyordu. Hepsi onlarca çatışmadan geçmişti, deneyimliydi. Parti-Cephe'ye sonsuz güven ve bağlılıkları vardı. Bütün bu duygularla Cemo'yu da eğitmeye çalışıyorlardı.

Cemo'yu aldıkları neredeyse bir hafta oluyordu. Milisler aracılığıyla komutana adlı arkadaşın yaralı olduğu haberi ulaştı.

Onu bulup getirmek için Özel müfrezeye oluşturuldu. Herkes bu ekipte yer almak için gönüllüydü. Seçmek ne kadar zordu. Ama müfrezeye bir tane sağlıkçı şart olduğu belliydi. Çünkü bir yaralının yanına gidiliyordu. Oysa bu haberin gerçek olmadığı çok sonra açığa çıkacaktı. Selvi müfrezenin sağlıkçısı olarak ekipte yer aldı. Ardından Cihan, Hatice ve bir savaşçı daha seçildi. Komutan olarak ise Murat gidecekti. Tam gidecekler belirlemişti ki, Cemo atıldı; "ben de gitmek istiyorum..." dedi. Komutan Murat ona kalmasını söyledi. Üstelik annesinin köye

geldiğini, annesiyle görüşüp kendi isteğiyle dağlara çıktığını anlatması gerekiyordu. Cemo öfkelen-di; "Çocuk-muşum gibi niye peşimden geziyor, kimseyle görüşmek istemiyorum. Hem, ailem neden dağlara çıktığımı çok iyi biliyor" dedi. Komutan Murat, onu ikna edemedi. İlla ki bu göreve o da gidecekti. Sonunda Cemo'yu da özel ekibe dahil ettiler.

Haziran'ın 22'siydi. Murat'ın ekibi ayrılacaktı. Cemo bu özel göreve gidecek olmanın heyecanı ile yerinde duramıyordu. Gerillalar, kucaklaşarak ayrıldılar.

Beş kişilik grup yola çıktı. Artık herkesin aklı fikri onlardaydı. Yollarının üzerindeki köylerden biri de Kemal ASKERİ ve sekiz yoldaşının kahramanlaştıkları köydü. Komutan Murat kerpiç bir evin önünde durarak arkasında yürüyen Cemo'ya sessiz bir şekilde "Burası bizim yoldaşlarımızın çatıştığı ev" dedi. Cemo biraz hüzünle, biraz gururla yıkık eve baktı. Gecenin karanlığında yıldızlar ve ayın ışığında yola devam ettiler. Geceyi Kuru Köyü'nün arazisinde geçirdiler. Bu köy Cemo'nun köyüydü. Üç yıl önce bu köyde Nazım KARACA ile yaşadıkları aklına geldi. Nazım'ın silahını elinden alışını, aralarında geçen konuşmaları tek tek hatırladı. Kendisi bu köye gerilla olarak gelmişti. Düşman köyünü zorla boşaltmıştı. Cemo bu duruma çok içerleniyordu. Köylülerin evlerinde olmalarını ne kadar çok isterdi. Gecenin sessizliğinde bu düşüncelerle uyudu.

Ertesi gün saat on civarında ayrıldıkları müfreze ile telsiz bağlantısı kurdular. Diğer müfrezenin komutanı "önünüz temiz olmayabilir, geri dönseniz iyi olur" demesine rağmen, Murat Komutan "bu görevi yerine getirmeliyiz. O yüzden gidiyoruz" diyerek yoldaşlarıyla son görüşmesini yaptı. Çevreyi kontrol ederek gündüzden, ormanın derinliklerinde yürümeye başladılar. Hava oldukça soğuktu. Neredeyse 13-14 saatlik bir yolu, kölelerin tamamen boşaltıldığı bir güzergahta yürüyeceklerdi. Bir yıl önce bu vakitler köylerin hepsi cıvı cıvı insanlarla kaynıyordu. Şimdi ise, evler yakılmış-yıkılmış, köylerin hepsi birer harabeydi. Mıxır Köyü'nün karşısındaki bir kaynağın başında mola verdiler, su buz gibiydi, hepsi avuç avuç içtiler. Yarım saat dinlenip yola koyulacaklardı.

Murat komutan bir sigara yaktı. Emirgan, Çaytaşı şehitlerini onlarla yasadıklarını anımsadı. Burada her taşta onların ayak izleri vardı. Savaşçılarıyla duygularını paylaştı. Cemo ile Hatice, bu bölgeye ilk kez geliyorlardı. Cemo, "buralar eskiden nasıldı?" dedi. Murat, Selvi ve Cihan birlikte "keşke" dediler. "Keşke doluyken buraları görseydiniz."

Mıxır, Murat'ın köyüydü. Ne kadar güzel bir yer olduğunu bilmez miydi? Burada doğmuştu, ilkokula kadar burada okumuştı. Meralarında keçilerini gütmüş, ormanlarında odun kırmıştı. (...) Malatya'ya okumaya gittiğinde, köyünü çok özlerdi. Hatta üniversite sınavını kazanmış köyünün hasretine dayanamamış, köyüne geri

dönmüştü. İşte o zaman Cephe gerillalarını görmüş, onları tanımış ve en sonunda Cephe gerillası olmaya karar vermişti. O zamanlar 19 yaşındaydı. Geçmişi hatırladığı için hüzünlendi. Köyünün harabe haline üzülüyordu. Anılarından sıyrılarak, savaşçıları topladı. Yürüyüşe başladılar.

Saatlerce yol yürüdükten sonra, gece geç saatlerde dolu olan ilk köye girdiler. Uzun bir aradan sonra gerillaları görmek, taraftarlarını sevindirdi. Komutan Murat, yaralı arkadaşları hakkındaki duyumların doğru olup olmadığını anlamak için, köylülerle epeyce sohbet etti. Köylüler, böyle bir haber duymadıklarını söylediler. Bundan sonra ihtiyaçlarını temin ederek araziye gittiler. Konakladıkları arazi Karadere mevki idi. Ovacık'a gelen müfrezeler birçok kez bu arazide konaklıyorlardı. En uygun noktaya nöbetçi çıkarak dinlenmeye başladılar. Yorgun oldukları için öylece uyudular.

...

Havanın aydınlanmasıyla düşman telsizlerinden konuşmalar geçmeye başladı:

- 53.31... dinlemedeyim.

- Tamam... Merkezden dümenler (araçlar) geldi mi... Ekrem-Rasimlerin (baş harfleri bir araya gelince ER oluyordu) ... Çok ivedi... Bir şekilde... Yakındaki köyün... Çıkışında... Beklemek teyiz...

- 53.31 kanatlarla (helikopter) ... Tevfik İshak Mehmetleri (TİM'leri)... Sıfır tepesine anlaşıldı mı? Bırakıyoruz...

Operasyondaki asker telaşlıydı. Gerillalarla karşılaşma düşüncesi onu korkutuyordu. Telsizde küfretmeye başladı.

- Ulan... O... çocuğu... Sana ivedi... Gönder dedim... Kokarcalar her an çıkabilir...

- Endişelenmeyin... Hemen galipliyoruz (gönderiyoruz). (*)

Telsiz konuşmaları çok hızlı bir şekilde devam ediyordu. Düşman kendince gerillaya kokarca ismini veriyordu. Her taraf aydınlığa kavuştuğunda, düşman kuşatmasını tamamlamıştı. Gerillaların konakladıkları yer ise bütün araziye denetleyemiyordu. Her taraf sık ağaçlarla kaplıydı. Bu nedenle tepelerde konumlanan düşman askerini fark etmediler. Saat 07.30-08.00 civarıydı. Derenin içinden tepeye doğru giden patikadan düşman askerleri geçiyordu. Komutan Murat'ın ekibi geçen ilk iki kolu fark etmemişlerdi. Üçüncü kol geçmeye başlayınca nöbetçi düşmanı gördü. Komutan Murat yoldaşlarını mevzilendirdi. Özellikle Cemo'nun ve Hatice'nin mevziisine büyük önem verdi. Çünkü onlar daha çok yeniydiler. Kendisi de mevzilenerek düşmana fırsat vermeden ateş etmeye başladı. Cobra, Skorsky helikopterleri çatışma alanını bombalıyordu. Gerillalar sürekli ateş ediyordu. Cemo ateş etmenin mutluluğunu yaşıyordu. Sağına-soluna bombalar düşüyordu, ama Cemo tereddütsüzdü. Göğsünden aldığı bir kurşunla yere düştü. Yoldaşları, Cemo'nun yere düştüğünü görünce, daha bir öfkeyle ateş

etmeye başladılar. Hatice de, Cemolun ardından vuruldu. Cihan slogan atarak yoldaşlarının şehit düştüğü yere kadar gitti. Dişe dış bir çatışmaydı. "Lexin bra lexin" diyerek sürekli ateş ediyordu. Kurşunlar yağmur gibi yağıyordu. Komutan Murat'ın yanına gitmeye çalıştı. Tam mevziden çıkmıştı ki, aldığı kurşunla yere yıkıldı. ...

- 53.31 dinlemedeyim..

- Tamam... Kokarcılar çok güçlü...

Oldukça kalabalıklar...

- vurun

- Tamam... Darbeleyin... Takviye gönderiyoruz.

Telsiz konuşmaları, cızırtılar, kesitler ve düşmanın telaşıyla devam ediyordu. Şifreli konuşmayı bırakmış, öfkelerinden birbirlerine küfrediyorlardı. Komutan Murat ve Selvi çatışmayı sürdürüyordu. Düşman telsizlerinde gerillaların kalabalık olduğuna dair konuşmalar geçiyordu. İki kişiydiler, kıyasıya çatışmaları onların kalabalık zannedilmesine neden oluyordu. Düşman yanlarına yaklaşamıyordu. Murat komutanın mermileri yavaş yavaş tükeniyordu. Kleşinin mermileri bittiğinde tabancayla ateş etmeye devam etti. Tepeyi aşmak üzereydi ki, tabancanın mermileri de tükendi. Telsizi düşmanın eline geçmesin diye iyice sakladı. Düşman ise özel timleri ormana soktu. Murat yaralıydı, çekilemiyordu artık, tutsak düştü. Operasyonun komutanı merkezle muhabereye başladı.

- Merkez, merkez yaralı... Birini ele geçirdik. Komutanları herhalde... Kahverengi pantolon giyinmiş... Sürekli slogan atıyor...

- 53.31. Ne yaparsınız yapın... Konuşturun, sorun bakalım... Diğerleri nerede...

- Anlaşıldı... Dinlemede kalın...

Murat Komutana işkence yapıyorlardı. Önce kulaklarını kestiler. Vücudunda sigara söndürdüler. Ama komutanın ağzından slogandan başka bir şey çıkmıyordu. Tekrar merkeze bağlandılar. Merkez, "vurun" dedi. Murat komutana işkence yapı yapı katlettiler.

Selvi ise komutanın yerini boş bırakmamıştı. Murat'ın intikamını alırcasına son mermisini tüketene kadar mevzi mevzi çatıştı. Hava neredeyse kararacaktı. Timler giderek yaklaşıyorlardı. Artık mermisi kalmadı. Düşman sürekli "teslim ol" çekiordu. Kala kala elinde bir bomba kalmıştı. Kafasında "teslim olmak yok" diye geçirdi. Parti-Cephe geleneklerine yenisini eklemeliydi. Bir an düşündü. Bağırarak "teslim oluyorum" dedi. Bombanın pimini çekerek, mandalını avuçlarının arasına sıkıstırdı. Ellerini başının üzerine koydu. Düşman sevinçten dört köşe olmuştu. Parti-Cephe'lileri teslim alacaktı. "Ayağa kalk bize doğru yürü" dediler. Bir yüzbaşı, iki er onun kendilerine doğru yürüyüşüne bakıyordu. Yaklaştı... Yaklaştı... Yan yanaydılar artık.

Selvi ise komutanın yerini boş bırakmamıştı. Murat'ın intikamını alırcasına son mermisini tüketene kadar mevzi mevzi çatıştı. Hava neredeyse kararacaktı. Timler giderek yaklaşıyorlardı. Artık mermisi kalmadı. Düşman sürekli "teslim ol" çekiyordu. Kala kala elinde bir bomba kalmıştı. Kafasında "teslim olmak yok" diye geçirdi. Parti-Cephe geleneklerine yenisini eklemeliydi. Bir an düşündü. Bağırarak "teslim oluyorum" dedi. Bombanın pimini çekerek, mandalını avuçlarının arasına sıkıştırdı. Ellerini başının üzerine koydu. Düşman sevinçten dört köşe olmuştu. Parti-Cephe'lileri teslim alacaktı. "Ayağa kalk bize doğru yürü" dediler. Bir yüzbaşı, iki er onun kendilerine doğru yürüyüşüne bakıyordu. Yaklaştı... Yaklaştı... Yan yanaydılar artık. Gözlerinde öfke, yüreğinde geleneklere sahip çıkmanın rahatlığıyla, elindeki bombayı bıraktı. Selvi, kadınlık onurunu Dersim dağlarında taçlandırırken, ölüme o kadar yakınken, düşmana kayıp verdirerek şehit düştü.

Gözlerinde öfke, yüreğinde geleneklere sahip çıkmanın rahatlığıyla, elindeki bombayı bıraktı. Selvi, kadınlık onurunu Dersim dağlarında taçlandırırken, ölüme o kadar yakınken, düşmana kayıp verdirerek şehit düştü.

25 Haziran 1995'te Ovacık'ın Karadere Mevkii'nde Cem GÜLER, Kenan GÜRZ, Zehra ÖNCÜ, Doğan GENÇ ve Figen YALÇINOĞLU 15-16 saatlik çatışmayla kahramanlık destanını bü-yütmüşlerdi. Şimdi gelenek tüm Cephe savaşıplarının mirasıydı. Direniş bayrağı asla yere düşmeyecekti.

(*) Düşman telsiz kanalında geçen konuşmaları Ovacık bölgesinde bulunan bir başka DHKC müfrezesi tarafından telsiz kanalıyla dinlenmişti. Öyküdeki telsiz konuşmaları buradan öğrenildi.

TİKKO Şehitleri Murat Tekgöz, Haydar Arğal Ölümsüzdür!

6 Mayıs 2016 günü Dersim Merkez'e bağlı Bornek mevkiinde faşizm iki gerillayı daha katletti.

TKP/ML TİKKO Gerillaları Murat Tekgöz, Haydar Arğal şehit düştü. Faşizm tarihsel olarak yok olmaya mahkumdur. Katliamlar, infazlar faşizme karşı mücadeleyi bitiremez. Tersine mücadele daha bir kinle ve kitleselleşerek faşizmi yok edene dek sürdürülür.

Matara

yürüyüş molası

ABD Uşaklarından Kukla Başbakan Değişikliği!

Benim adım Tayyip!
Ahmet kuklasını Binali ile
değiştireyim. Bak ABD beni
değiştiriyor mu? Ahmet benim gibi
akıllı olsaydı o da kalırdı....

**HÜSEYİN CEVAHİR'İN SİLAHI KIRDA ŞEHİRDE
CEPHE GERİLLALARININ ELİNDE
HALKA ADALET OLUYOR!**

**EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI
MAHİR HÜSEYİN ULAŞ KURTULUŞA KADAR SAVAŞ
ŞİARILYLA SAVAŞMAYA DEVAM EDİYORUZ!**

Gerillanın Sırt Çantası

DAĞDA YAŞAM

İP BAĞLAMA ÇEŞİTLERİ

Sırt çantamızın en önemli malzemelerinden biri de halat iplerimizdir.

Gerillanın sırt çantasında taşıdığı bir halatın hangi işlere yaradığını bilmesi ve kullanım alanlarını öğrenmesi önemlidir.

Bir İp Bir Halat Ne İşe Yarar?

Örneğin; zorlu dik kayalık bölgeden geçerken tırmanışta ya da inişte işimize yarar. Bir kişi önden tırmanır ve sağlam bir ağaca ya da kayaya halatı bağlar ve aşağı sarkıtır. Diğer arkadaşlar da bu halat aracılığıyla daha hızlı ve güvenli tırmanır veya iner.

Örneğin; bir nehir geçeceğiz. Nehrin dar bir yerine iki ağaç devirdik. Bunların üzerinden geçilecek ama denge sorunu yaşandığı için nehre düşme tehlikesi olabilir.

O zaman bir kişi halatı alıp nehrin üzerine konan ağaçlara paralel bir şekilde halatı iki ağaç arasına ya da kayalara bağlayıp gerdirir. Bu şekilde gerillalar ağaçlara basarken aynı zamanda elleri ile halatı tutarak hızlı bir şekilde geçiş yaparlar.

Örneğin; yürüyüş sırasında konakladık ve yağışla bir hava var. Halatımızı

iki ağaç arasına gerip üzerine naylonumuzu enlemesine bir şekilde asıp üstüne koyduk ve yanlarına doğru tersine bir "V" şeklinde açarak altına girip yağmurdan korunuruz.

Örneğin; orta kalınlıkta bir halatı yük taşırken kullanırsınız.

Bunlar gibi örnekleri çoğaltabiliriz. Bu biraz da bizim yaratıcılığımıza ve kullanım alanlarımıza bağlıdır. Halat kullanım yerleri yanında asıl önemli olan diğer noktaysa halatları attığımız düğümlerdir.

"Bir düğüm nedir ki?" demeyelim. Sağlam atılmamış, gevşeyen bir düğüm kötü bir sonuç yaratabilir. Taşıdığımız yükün, çuvalın bir düğümünün açılıp yere çakılması gibi... Ya da şöyle düşünülebilir, "bilindik düğüm atma yöntemleri olmaz mı?" Kör düğüm

bağlamak gibi... Elbette bunlar da kullanılır ama bazı düğümler atıldıktan sonra dakikalarca çözülmebilir.

Bundan dolayı daha farklı düğüm atma yöntemlerini öğrenmeliyiz. Yeri gelir düşmanı esir aldık, elimizde kelepçe yok. Bunun için ip kullanacağız. İyi düğümlenmemiş bir ipi açabilir ve kötü sonuçlara yol açabilir, tutsak aldığımız düşman elimizden kaçabilir. Şimdi bu düğüm yöntemlerini ve kullanım alanlarını tanıyalım.

Eğer elimizde hazır bir halat yoksa doğal malzemelerden bir halat yapabiliriz. İki tip halat vardır. Birincisi, **örme (saç örgüsü) halattır**. Üç örgüden oluşur. İkincisi ise **kaplama halattır**. Halat iplerinin üstüne geçirilmiş ip kılıftan oluşur. Daha sağlam olanı örme halattır.

Sf. 52
Haziran
2016
Sayı: 4

Kaya Düğümü:

1- Kaya düğümüne başlamak için, sağdaki ipi, soldakinin önce

üzerinden sonra altından geçirin.

2- Resimde görüldüğü gibi, uçları sıkıca tutarak, soldaki ipi aynı şekilde

sağdakinin altından ve üzerinden geçirin.

3- Uçları çekerek düğümü sıkın. Bu basamakların tam tersini uygulayın. Kaya düğümü atabilirsiniz.

İzbarço Bağı:

1- İlmek atmak için kullanılan izbarço bağı sıkışmaz ya da gevşemez. İpi elinizin üzerine dolayarak küçük bir çember yapın ve ucunu arkadan getirin.

2- Ucu, ipin etrafından geçirin ve tekrar çembere sokun (tavşan delikten çıkar, ağacın etrafından dolaşır ve tekrar deliğe girer)

3- İpi ve elinizdeki ucu çekerek düğümü sıkın. İzbarço bağı genellikle tırmanışlarda ve kurtarma iplerinde kullanıldığı için bol bol pratik yaparak iyice öğrenmelisiniz.

Sekizli Düğüm:

uzakta bu çemberi oluşturun.

1- Bu düğüm, söz gelimi bir dalın etrafına ilmek atılırken kullanılır. İpin ucundan yaklaşık 60 santimetre

2- Boştaki ucu, ipin ve çemberin üzerinden, sonra da çemberin içinden geçirip bir "sekiz" oluşturun.

3- İki uçtan çekerek düğümü sıkın. İpi bir ilmeğe gereksinim duyduğunuzda kullanmak üzere, bu şekilde düğümlü taşıyabilirsiniz.

içine sokun.

4- İlmeği yapmak için ipin ucunu bağlamak istediğiniz şeyin etrafından geçirin ve tekrar "sekiz" in

5- Şimdi ipin ucunu "sekiz" in etrafından geçirin ve tekrar ilk halkanın içine sokun. Böylece düğümü tamamlamış oldunuz.

6- İlmeği iyice sıkın. Bu düğüm esas olarak tırmanışta kullanılır. Asla kendiliğinden çözülmez, ama istediğiniz an rahatça bozabilirsiniz.

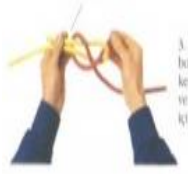
İki Ya Da Daha Fazla İpi-Halatı Nasıl Birleştiririz?

1- Eğer iki halatı birleştirmeniz gerekiyorsa çözülme-yecek bir düğüm atmanız gerekir. İki halatın da ucunda birer çember yapın.

2- Çemberlerden birini, diğerrinin içinden geçirin. Bu şekilde farklı ağırlık ve tipteki halatları da

3- Dıştaki çemberin boşta ki ucunu alıp kendi etrafına sarın ve diğer çemberin içinden geçirin.

4- İçteki çemberi bırakmadan uçları sıkıca çekin. Mümkünse kaymayı engellemek için bol pay bırakın.

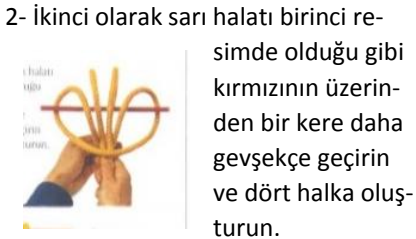
pay bırakın.

Prusik Düğüm Nasıl Atılır?

1- Bir elinizi kullanarak halatla bir daire yapın. (Resimdeki sarı halat) ve diğer halatın (kırmızı) üzerinde

bükün. Sarı halatın uçlarını yaptığınız halkanın içinden geçirin.

2- İkinci olarak sarı halatı birinci resimde olduğu gibi kırmızının üzerinden bir kere daha gevşekçe geçirin ve dört halka oluşturun.

3- Sarı halatı çekin ve kırmızı halatın üzerinde kaydırarak sıkışmasının sağ-

layın. Halkaların eşit olmasına ve birbirini üzerinden geçmesine dikkat edin.

4- Daha fazla sürtünme için ikinci ve üçüncü basamakları kırmızı halatın üzerinde dört halka oluşana kadar tekrar edin. Düğümü kıvrımlar eş ve sıkı olacak şekilde düzeltin.

Makas Çatmak

1- Çatma yaparken, ipi nesnelerin etrafına sıkıca sarmalısınız. Çatmaya başlarken ipi ilk sopaya sıkıca bağlayın.

2- İpi, sopanın etrafına birkaç defa sardıktan sonra, diğer sopayı da birleştirin.

3- İpi, iki çubuğun etrafına santimetre genişliğe gelebilecek şekilde sarmalısınız. Birinci yaparken ipin dış ü-

kadar, mümkün olduğunca sıkı sarın. Bunu yaparken ipin üst üste gelmesine dikkat edin.

4- İpi iki sopanın arasından geçirin ve daha önce sardığımız kısmın etrafına sıkıca sarın.

4- İpi iki sopanın arasından geçirin ve daha önce sardığımız kısmın etrafına sıkıca sarın.

5- Çatmayı bitirmek için, ipin ucunu sopalardan birinde geçen iplerin arasına sokup birkaç defa geçirin. Sıkılamak için iyice çekin.

5- Çatmayı bitirmek için, ipin ucunu sopalardan birinde geçen iplerin arasına sokup birkaç defa geçirin. Sıkılamak için iyice çekin.

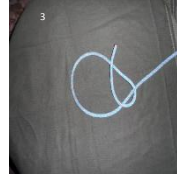

6- Çatmayı sıkıladıktan istediğiniz kadar açın ve istediğiniz sığınak şekline göre kullanın.

6- Çatmayı sıkıladıktan istediğiniz kadar açın ve istediğiniz sığınak şekline göre kullanın.

Başka Bir İp Bağlama Yöntemi:

Elimize aldığımız halatın sağ elimizde tuttuğumuz uç kısmını alır, sol elimizdeki ipin üstünden sonra altından geçiririz. Tekrar sağ elimizde ki halatın sağ tarafının üstünden geçirip içinden çıkartırız. Ve sağ ipin düğüm kısmını sıkıca çekeriz. Böylece sol elimizdeki ipi çektiğimizde bağladığımız şeyi sıkıca kavrar ve bırakmaz. Aynı zamanda bu bağlama şekli tuzak yapımında kullanılır.

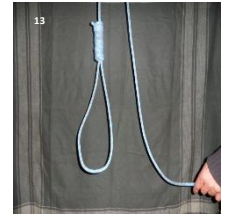
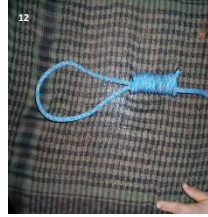

İdam İpi:

Halatı elimize alırız. İki metre ölçüp 20 cm. uzunluğunda bir halka şekline getiririz. İpin sağ elimizdeki ucunu alır 15 cm. 'lik bir "U" şekli daha yaparız. Ve diğer bölümde kalan 20 cm.'lik "U" nun üzerinde 5 cm. kalacak şekilde etrafını sarmaya başlarız. Sağ elimizdeki ip bitene kadar sarma işlemini sürdürürüz. Yaklaşık 10 cm. bir ipi pay olarak bırakırız. Aynı ipi arkada oluşan boşluktan soktuktan sonra kalan 5 cm'lik bölümdeki iplerden birini çekip arkadaki 10 cm.'lik ipi sıkıştırırız. Bu işlemleri yaparken sarmayı sık bir şekilde yapmalıyız. Son olarak ipin diğer

kısmını çektiğimizde öndeki boğumun geldiğini, bu şekilde uzatıp kısaltabileceğimizi görürüz.

FOTOĞRAFLARLA İDAM İPİ HAZIRLANIŞI:

*Bu Savaş Haklının
Haksıza, Ezilenin
Ezenlere Karşı
Tarihsel Savaşıdır.
Bu Savaş Bugün
Emperyalizme Ve
Faşizme Karşı Dünya
Haklarının Sosyalizm
Bayrağı Altında
Sürdüğüdür
Savaştır.*

*Bu Savaşta İp De
Düşmana Karşı
Kullanacağımız Bir
Silahtır.*

*Bir İp Bir Halk
Düşmanını
Cezalandırmamızı
Sağlar.*

*Halkın Adaleti
Bazen Bir İple Tecelli
Eder!*

Sf. 56
Haziran
2016
Sayı: 4

SIRADAKİ

Başladı işe

Bitirdi işi...

Başlarken avaz avaz

Bağırmadı,

Bitirdi ve:

-Gelin seyredin, diye

Dört yanı çağırmadı...

O milyonların milyonda

birdir

O bir sıra neferidir.

Damarlarındaki bilmem

hangi soyun kanı değil.

O bir yarış hayvanı değil.

Yüzü herkesin yüzüne

benzer

Su içer ağzıyla

Ayaklarıyla gezer...

Onun için;

Başlayan, biten, başlayan

iş var

Sorgu soruş yok...

Gidiş var.

Duruş yok...

O milyonların milyonda

birdir

O bir sıra neferidir.

NAZIM HİKMET

KALEŞNİKOF (AK-47)

KELEŞİN GENEL ÖZELLİKLERİ

-Keleşin kısaltması olan "AK-47" neyi ifade eder?

Keleş, 2. Paylaşım Savaşında Nazilere karşı savaşırken yaralanan Sovyet Subayı Mihail Kaleşnikof tarafından tedavi gördüğü hastanede 1942 yılında tasarlanmış ve 1947 yılında da üretime geçilmiştir. AK-47'deki "47" rakamı üretime

başlandığı yılı ifade eder. "AK" ise "Automat Kaleşnikof" un kısaltmasıdır.

-Normal bir keleşin ağırlığı ve boyu nedir?

Normal bir keleşin 30'luk dolu şarjörle ağırlığı: **4350 gr'dır. Boyu ise 87cm.'dir.** Seyyar dipçikli keleşin dipçığı kapatıldığında boyu **64 cm** olur. Bunun dışında **uzun** ve **kısa** keleşler vardır. Üretildikleri ülke-

lere göre bazı kısmi değişiklikler taşırlar. Buna göre ağırlıkları ve boylarında da değişiklikler olabilir. Ancak tüm keleşlerin çalışma prensibi aynıdır.

-Keleşin azami, öldürücü, etkili ve isabetli atış mesafeleri nelerdir?

Azami atış:
3-4 km.

Etkili atış:
1500 m.

**Öldürücü
mesafe:**
400-500 m.

**İsabetli atış
(Hassas Atış
Menzili):**
350 m.

Kaleşnikof, halk kurtuluş savaşlarıyla, devrimci savaşla özdeşleşmiş bir silahtır. Ki zaten Kaleşnikof'un ortaya çıkışı Nazi faşistlerine karşı savaşan Sovyet Sosyalist bir subayın tasarlamasıyla olmuştur. Keleş, tüm dünyada ezilenlerin, sömürülenlerin, emperyalistlere ve faşistlere karşı kurtuluş savaşının simgesidir.

Biz Anadolu ihtilalinin sürdürücüsü olarak Bağımsız, Demokratik, Sosyalist Türkiye mücadelesinde başta ABD olmak üzere emperyalizme ve faşizme karşı halk kurtuluş savaşımızı sürdürürken başta keleş olmak üzere tüm silahları öğrenmeli, tanımalıyız.

Ve elimizde keleşimizle bir kez daha diyoruz ki;

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

ÖNCE GÜVENLİK KURALLARI

-Bir silahı elimize aldığımızda unutmamamız gereken ilk kural nedir?

Silahın dolu mu boş mu olduğundan emin ol!

-Silah taşımak için gerekli olan üç temel güvenlik kuralı nedir?

Bir savaşçının silahı hak etmesi için ve asla ihlal etmemesi gereken kurallar şunlardır:

1-Silahı halka ve yoldaşlarına asla doğrultma! Silahını bir tek düşmana karşı doğrult!

2-Silah dolu mu boş mu emin ol!

3-Parmağını sürekli tetik koruyucunun üstünde tut, parmak sadece ateş emri geldiğinde tetiğe gider.

-Keleş sökümündeki kurallar nelerdir?

1-Önce şarjörü çıkar

2-Emniyeti aç

3-Kurma kolunu iki kez peş peşe çek, bırak. Kurma kolunu üçüncü kez tekrar çek ve çıplak gözle kontrol et.

4-Namluyu ölü noktaya çevir. (Açık arazide isen havaya, bir evdeysen banyoda bir yastığa dayayarak) tetiğe bas.

5-Silah sökümüne başla. Sökerken parçaları soldan sağa diz. Takarken en son dizdiğinden yani en sağdakinden başla.

6-Silahı sökülme takımda asla her hangi bir aletle (pense, tornavida, çekiç vb.) zorlama.

KELEŞ MERMİSİ

-Keleş mermisinin ölçüleri nelerdir?

Keleş mermisinin çapı: **7.62 mm.**

Keleş mermisinin boyu: **39 mm.**

Yani, keleş mermisi **7.62x39 mm.** olarak tanımlanır.

-Kaç çeşit keleş mermisi vardır. Her biri nasıl anlaşılır?

Dört çeşit keleş mermisi vardır.

Bunlar;

1-**Adi mermi:** Üzerinde hiç bir işaret yoktur.

2-**Yangın mermisi:** Çekirdeğin ucu yeşil renklidir.

3-**İzli mermi:** Çekirdeğin ucu kırmızı renklidir.

4-**Zırh delici mermi:** Çekirdeğin ucu siyahtır.

Bunlar dışında hem yangın mermisi hem izli mermi özelliği taşıyan mermiler de vardır. Bunların ucu kırmızı ve yeşildir.

Yine hem yangın çıkarıcı hem de zırh delici özelliği olan mermiler vardır. Bunların da ucu yeşil ve siyahtır.

Ayrıca, eğitim mermileri vardır. Bunların çekirdeği plastiktir.

-Keleş şarjörlerinin mermi kapasitesi nedir?

20'lik, 30'luk, 45'lik, 70'lik keleş şarjörleri vardır. Yine **90'lık tambura** şeklinde keleş şarjörleri vardır.

-Keleş mermisi kaç bölümden oluşur? Bunlar nelerdir?

Keleş mermisi dört (4) bölümden oluşur.

1- **Kapsül** 2- **Kovan** 3- **Barut** 4- **Çekirdek**

KELEŞİN PARÇALARI

-Keleş kaç ana bölümden oluşur? Bunlar nelerdir?

Keleş üç ana bölümden oluşur. Bunlar;

- 1- Namlu
- 2- Gövde
- 3- Dipçik

Sf. 62

Haziran

2016

Sayı: 4

-Keleşte kaç çeşit dipçik vardır? Nelerdir?

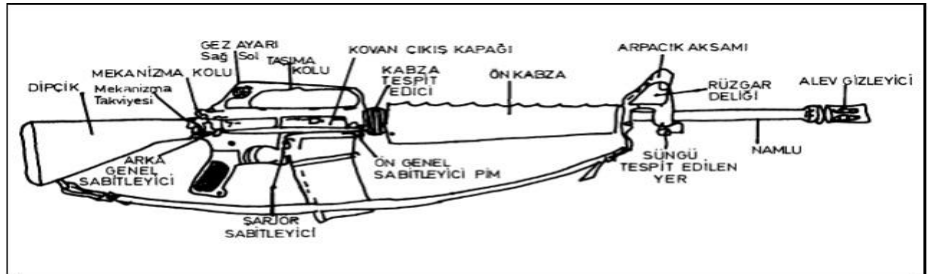
Keleşte iki çeşit dipçik vardır. Bunlar;

- 1- Sabit dipçik
- 2- Seyyar (portatif) dipçik

-Keleşin parçaları nelerdir?

Bir keleş namludan dipçiğe doğru tüm parçalarını sırasıyla sayarsak;

DIŞ PARÇALAR: 1- Alev gizleyici 2- Namlu 3- Arpacık kürsüsü (Arpacık, Arpacık silindir, Rüzgar deliği, Arpacık koruyucu) 4- Harbi 5- Gaz bölüştürücü 6- Gaz dönüş borusu 7- Alt kundak 8- Üst kundak 9- Gez ve Mesafe levhası (Mesafe ayar atarı) 10- Kurma kolu 11-Kovan çıkış yuvası 12- Şarjör ve şarjör mandalı 13- Tetik 14- Tetik koruyucu 15- Emniyet mandalı 16- Gövde kapağı 17- İcra pimi (düğmesi) 18- Kabza 19- Dipçik

İÇ PARÇALAR: 20- İcra yayı **21-** Mekanizma -Sürücü- (Piston ve iğne sistemi) **22-** Mermi yatağı (yuvası) **23-** Sürücü Kızağı **24-** Ateşleme (Tetik) sistemi (Ateşleme çeki(horoz) horoz yayı, horoz kilidi)

-Keleş namlusunu anlatınız?

Namlu;
mermi çe-
kirdeğine -
yiv ve set
aracılığıyla-
hız, yön ve
dönüş ka-
zandıran,
iki yiv ve iki
setten olu-
şan, içi
krom ve
bronzdan
yapılmış,
boş bir ma-
deni boru-
dur.

Sf. 63
Haziran
2016
Sayı: 4

-Gaz bölüştürücünün görevi nedir?

Cevap: Keleş ateşlendiğinde ortaya çıkan gazın bir bölümü namlunun içinde bulunan delikten gaz bölüştürücü aracılığıyla gaz dönüş borusuna gider. Bu gaz, gaz dönüş borusundaki pistonu geriye iterek mekanizmanın kurulmasını sağlar.

-İcra yayının görevi nedir?

Sf. 64

Haziran

2016

Sayı: 4

İcra yayı kurulu olan mekanizmayı tetiğe bastıktan sonra ileri iter. Böylece silahın ileri ve geri hareketi tamamlanmış olur.

-Kurma kolu ne işe yarar?

Kurma kolu mekanizmayı elle kurmaya yarar. Keleşte ilk geri hareketi kurma kolunu geriye doğru çekerek kendimiz yaparız.

-İğne sisteminin görevi nedir?

Sf. 65
Haziran
2016
Sayı: 4

İğne sistemi: **1- Mermiyi ateşlemeyi sağlar:** Tetiğe basılmasıyla birlikte ateşleme çekici iğne sistemine vurur. İğnenin ucu mermi kapsülüne vurarak kapsülü patlatır.

2- Mermiyi kovandan dışarı atar: İğne sistemindeki tırnak vasıtasıyla mermi yuvasındaki ateşlenmiş olan mermiden geriye kalan kovana ya da mermi yuvasında olan henüz ateşlemediğimiz mermiyi kovan dip tablasından tutarak kovan yuvasından dışarıya atar.

3- Şarjörden yeni mermi alır: İğne sistemindeki tırnak vasıtasıyla şarjördeki mermiyi mermi yuvasına iter.

-Keleşteki geri, ileri ve tetik hareketini açıklayınız.

1- Geri hareket: Gaz dönüştürücüden gelen gaz pistonu geriye iterek icra yayının gerili durmasını sağlar.

Böylece mekanizma kurulmuş olur.

2- İleri hareket: Gerilen icra yayı mekanizmayı ileri iter.

3- Tetik hareketi: Tetiğe basılmasıyla iğne sistemi mermiyi ateşler, boş kovana kovana çıkış deliğinden dışarı atar ve şarjörden yeni mermi alır.

-Keleşte ilk geri hareket nasıl sağlanır?

Keleşte ilk geri hareketi biz sağlarız. Yani kurma kolunu çekerek mermiyi namluya veririz. Ve böylece icra yayı gerilerek mekanizma kurulmuş olur.

Sf. 66

Haziran

2016

Sayı: 4

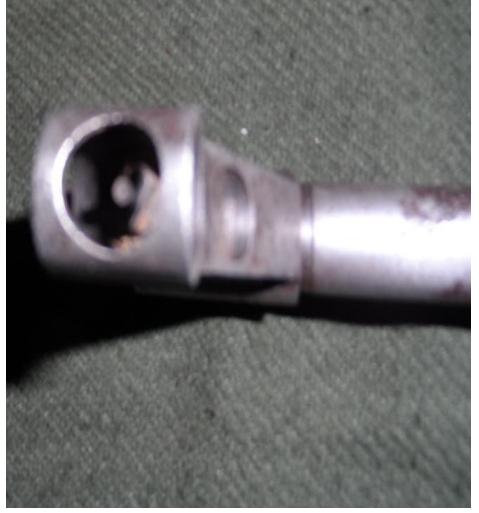
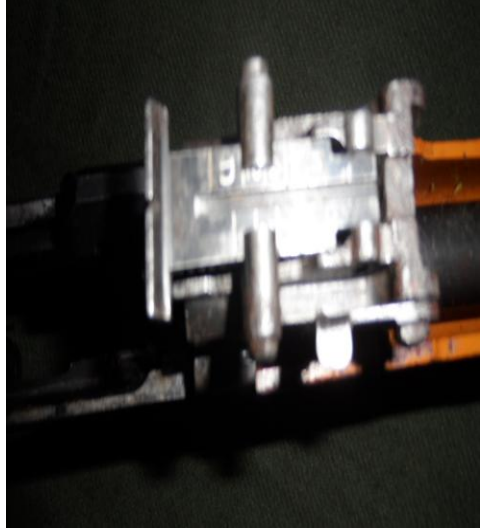
-Mekanizmadaki (sürücü) piston neden esnektir?

Piston gaz basıncı ve ısıya maruz kalmaktadır. Bundan dolayı kırılmaması için bir esneklığe sahiptir.

-Keleşte nişan hattı nedir ve hedefin neresine nişan alınır?

Nişan hattı; **göz, gez, arpacık ve hedef şeklindedir**. Hedefin alt kenar orta noktasına nişan alınır. Yani, hedefin alnından vuracaksak nişanı hedefin ağzından alırız. Silahtaki tepme hesaplanarak böyle yapılır.

-Keleşte söküm-takım kaç şekilde yapılır?

İki çeşit söküm-takım vardır.

1- Sahra sökümü: Bunda keleşin en ince ayrıntısına kadar tüm parçaları sökülmez.

2- Tetik tertibatlı söküm: Bunda tetik tertibatı dahil tüm parçaları sökülür.

Biz keleşin temizlik-bakım için sahra sökümü dediğimiz kaba sökümle yaparız.

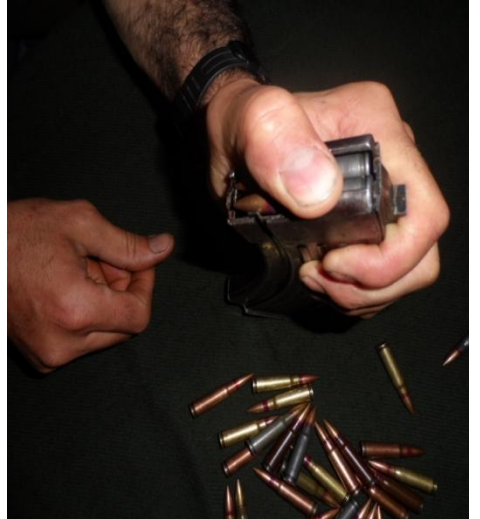
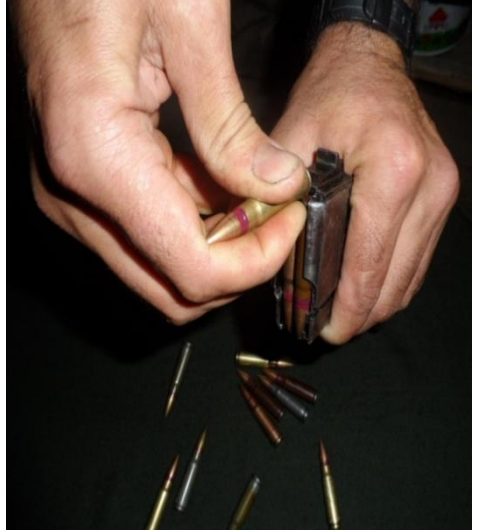

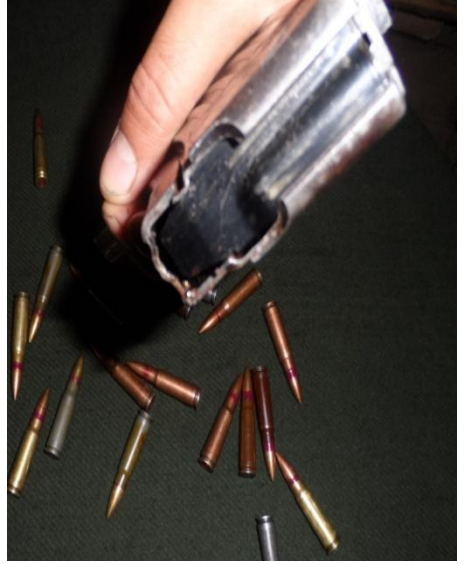
- Keleş şarjöründeki mermileri
a- elle nasıl boşaltırız?
b- şarjöre nasıl mermi basarız?
c- şarjöre neden bir iki mermi eksik basarız?

a- Şarjördeki mermileri boşaltmak için elimize bir mermi alırız. O merminin kovan dip tablasındaki çentiği ile şarjördeki mermileri boşaltırız. Fakat boşaltılan her beş altı mermide bir elimizdeki mermi deforme olmasın diye değıştiririz.

b- Şarjörün iç kavisi yüzümüze bakacak şekilde sol elimizle sıkıca tutarız. Sağ elimizle mermileri şarjörün ağızına yerleştirir, sol elin başparmağıyla da şarjöre mermiyi

c- Şarjör yayı bozulmasın, esnekliğini kaybetmesin diye şarjöre bir iki mermi eksik basarız.

Sf. 70
Haziran
2016
Sayı: 4

- Şarjördeki bozukluklar neler olabilir?

Bir şarjördeki bozuklukları anlamak için

- 1- Şarjör yayına bakarız. Yay esnekliğini kaybetmiş olabilir.
- 2- Şarjörün tırnaklarında kırık ya da deforme bir durum var mı diye bakarız.
- 3- Şarjör temiz mi diye bakarız. Kirli tozlu şarjör işlevini yerine getirmez.

- Bir keleşte tetiğe bastığımızda ateşleme gerçekleşmiyorsa sebebi neler olabilir?

Keleş ateşlemiyorsa;

1- Mermiye bakarız: Mermi nemli ya da bozuktur. O yüzden ateş almıyor olabilir. Mermi keleşe ait olmayabilir.

2- İğne sistemine bakarız: İğne kırık olabilir.

3- Tetik tertibatına bakarız. Tetik yayı bozuk olabilir. Ateşleme çekici (horoz) deforme olmuş olabilir.

Sf. 71

Haziran

2016

Sayı: 4

- Bir keleş tutukluluk yapıyorsa nedenleri neler olabilir?

Keleşteki tutukluluk durumu:

1- Mekanizmayı hızla çekip bırakmadığımızda tutukluluğa yol açabilir.

2- İğne sistemindeki tırnak kırılmış ya da deforme olmuşsa şarjörden mermiyi almaz, yine kovani dışarı atmaz.

3- Mermi deforme olmuşsa, nemlenmişse, paslanmışsa tutukluluğa yol açar.

4- Silah temiz değilse gerektiği gibi çalışmaz, tutukluluğa yol açabilir.

5- Şarjör tırnağında deforme ya da kırılma olursa ve yine şarjör yayında sorun varsa mermi, mermi yatağına girmez. Dolayısıyla silah çalışmaz.

EMNİYETTE

TEK TEK ATIŞ

SERİ ATIŞ

- Keleşte emniyet, seri, tek tek atış nasıl ayarlanır?

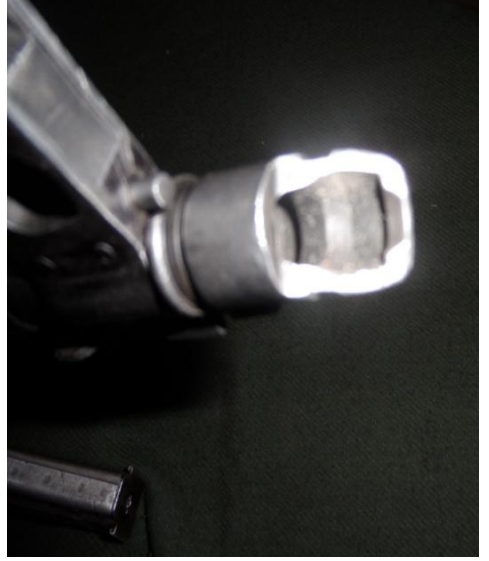
1- Silahı **emniyete almak için**, yani silahın ateş almaması için, emniyet mandalı **en üst noktaya** getirilir.

2- **Seri atış için**, emniyet mandalı **orta noktaya** getirilir.

3- **Tek tek atış için** emniyet mandalı **en alta** indirilir.

-Keleşte alev gizleyici ne işe yarar?

Alev gizleyici her keleşte yoktur. Alev gizleyici eteş ettiğimizde namludan çıkan alevi bir metre sağa sola ya da yukarı aşağı atarak düşman tarafından tam yerimizin belirlenmesini engeller.

Sf. 73
Haziran
2016
Sayı: 4

-Keleşte kapak nedir ne işe yarar?

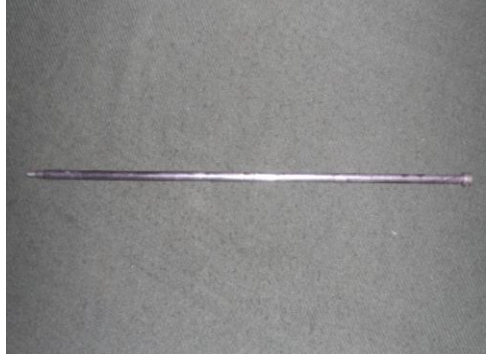
Kapak keleşin iç parçalarını muhafaza eder. İcra yayı pimi ile kapak keleşin gövdesine tutturulur.

-Keleş harbisi nedir ne işe yarar?

Harbi silah temizliğinde namlu içini temizlememizi sağlar. Harbinin uçuna ince bir bez geçirerek namlu içini temizleriz.

-Keleşte dipçikler nasıldır?

Keleşte sabit ve seyyar dipçik olmak üzere iki tip dipçik vardır. Sabit dipçik adından da anlaşılacağı gibi katlanmaz. Seyyar diğer adıyla portatif dipçikler ise yandan ya da alttan katlanabilmektedir.

-Keleşte atış biçimleri nelerdir? Keleşte altı çeşit atış biçimi vardır. 1-Ayakta atış 2-Diz çökerek atış 3-Kıç üstü oturarak atış 4-Yatarak atış 5-Omuzdan atış 6-Kalçadan atış

Ayakta Atış:

- Kabza sağlam tutulur.
- Dipçik omuza sıkıca dayanır,
- Çene dipçik kenarına dayanır.
- Sol ayak öne, sağ ayak arkaya alınır ve ayak doğrultularının Oluşturacağı açı 90 derece gibi olur. Önde Ayak hafif kırık, arkadaki Ayak dik tutulmalar.
- Silah omuza dayandığından tetik kolu omuz hizasında Kaldırılır.

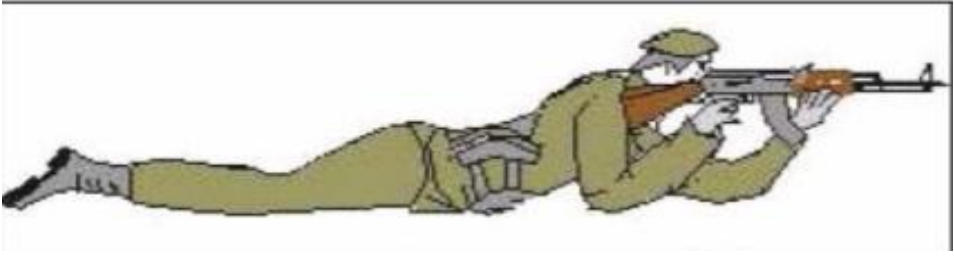
Diz Çökerek Atış:

- Silah omuza tıpkı ayakta olduğu gibi alınır.
- Yani sağ omuza sıkıca dayanır. Sağ kol omuz hizasına kaldırılır.
- Sol dirsek sol ayak diz üstüne dayanarak sabitlenir.
- Sağ ayak alta alınır. Ayakucuna yüklenilerek topuk tarafına kıç oturtulur, ancak sağlam oturulmalıdır. Ve silah sıkıca tutulmalıdır.

Kıç Üstü Oturarak Atış :

Yokuş yukarı ve yokuş aşağı atış biçimidir.

- Kıç üstü oturulur. Ayaklar kırılmış olarak karna çekilir.
- Topuklar yere sağlamca sabitlenir.
- Silah omuza sabitlenir. (Ayakta olduğu gibi)

Yatarak Atış :

Açık alanda engelsiz yerde yapılan atış biçimidir.

- Silah sol ele alınır. Sağ el yere dayanır.
- Silah namlu ucu yukarı doğru tutulurken,
- Sağ el yerdeyken, bu destek noktası gibi kullanılır, ayaklar seri bir hareketle geriye atılır.
- Yere yüzükoyun yatılır.
- Silah omuza dayanırken sağ ve sol dirsekler Yere sabitlenir.

Sf. 76

Haziran

2016

Sayı: 4

- Ayak topuklara, ayaklar belli bir miktarda açıldıktan sonra yere yatırılır.

Omuz Üstünden Atış:

Omuz üstündün, uçan hedeflere atış biçimi

- Uçan hedef olarak helikoptere karşı uygulanabilir.
- Silah dipçiği omuz üstüne bindirilerek sabitlenir.

Kalçadan Atış:

Hedefsiz; hedefi görmeden, nişan almadan yapılan bir atış biçimidir.

- Çalılara, evlere, hedef araçlara vb. karşı kullanılır.
- Sol el silahın ön el kundağında, sağ el silahın kabzasında ve sağ el kabzaya kalçaya dayıyor.
- Namlu doğrultusu sol ile değil vücut ve kalça hareketleriyle hareket ettirilir.

-Keleş taşıma biçimleri nelerdir?

Keleş taşıma dört şekilde gerçekleştirilir:

1- **Omuzdan tutuş:** Silahın kayışı omuzda namlu yere bakacak şekilde kundan tutulur.

2- **Elde tutuş:** Keleş şarjör ile kundak arasından -kayış da kavranacak şekilde- tutulur. Silah kendi ağırlığı ile dengede taşınmış olur.

3- **Çapraz tutuş:** Namlu yukarı bakacak şekilde, omuza çapraz şekilde tutulur.

4- **Kalçadan tutuş:** Silahın kabzası bel hizasından kalçaya dayanır, sol kol kırılmadan gergin şekilde kundağı tutar.

SİLAHLARIMIZ SUSMAYACAK!

Katıl ABD'yi Ülkemizden Kovana Dek;

Faşizmi Yıkana Dek;

Bağımsız Demokratik Sosyalist Türkiye'yi Kurana Dek;

Veryüzünden Tüm Sömürücüler; Emperyalistler, Faşistler Silinene Dek;

Tüm Dünyada Sosyalizmin İnşası Tamamlanana Dek;

SİLAHLARIMIZ ELLERİMİZDEN DÜŞMEYECEK!

Tüm Halk Olarak Silah Kullanmayı Öğrenmeliyiz.

Halk Düşmanlarına, Tüm Vatan Hainlerine, Tüm Faşistlere, Tüm Emperyalistlere Karşı Silahlı Savaş Dışında Bir Yol Yoktur.

Kurtuluşumuz Dağda Şehirde Gerilla Savaşını Büyütmekle Mümkündür.

SİLAHLANALIM! DÜŞMANA VURALIM!

HALK KURTULUŞ SAVAŞIMIZI YAYALIM!

Ekmek İçin, Adalet İçin, Ulusal Onurumuz İçin, Şehitlerimiz İçin, Çocuklarımızın Geleceği İçin, Halk İçin, Vatan İçin, Dönümüz İçin, Kurtuluşumuz Olan Devrim İçin Silahlanalım, Savaşalım.

KURTULUŞUN TEK YOLU SAVAŞMAKTIR!

SAVAŞACAK VE KAZANACAĞIZ!

HALKIZ HAKLIYIZ SAVAŞACAĞIZ KAZANACAĞIZ!

**KURTULUŞ CEPHE
GERİLLALARININ
SAFLARINDA ABD
VE AKP'YE KARŞI
SAVAŞTADIR!**

**SAVAŞIMIZ VATANIN
ÖZGÜRLÜĞÜ VE HALKIN
KURTULUŞU İÇİNDİR!**

**ONUR VE ÇAYAN GİBİ
SİLAHLANMALI VE
SAVAŞMALIYIZ!**

**KURTULUŞ
GERİLLADA ZAFER
CEPHEDE!**

